

حَمْدُ اللَّهِ

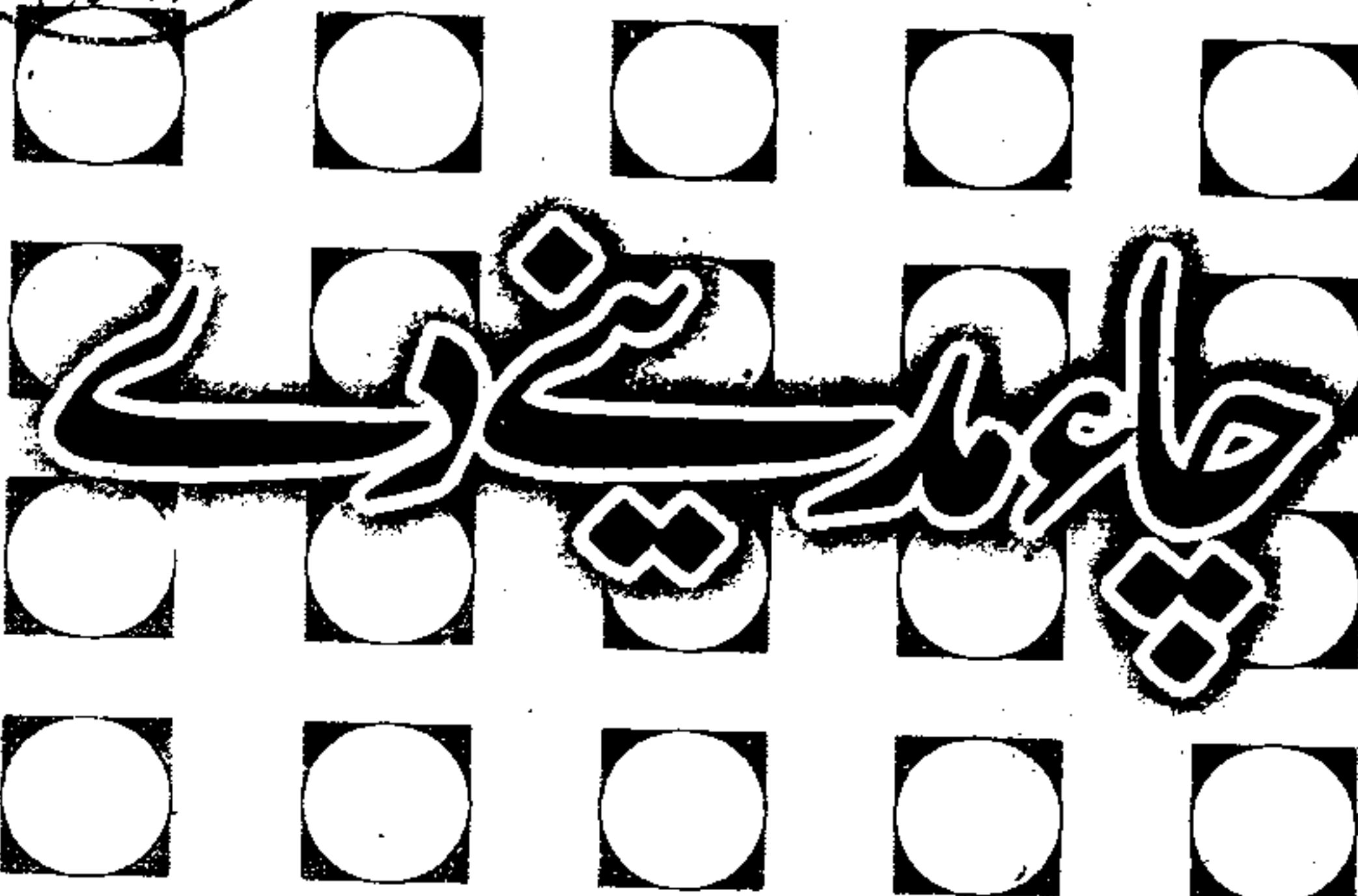

شاعر: حکیم عبدالحمید نظاری   مترجم: جاوید قمر مولائی

ابن بشر

Marfat.com

مصنف

عبدالکریم ناظمی

ترجمہ
جاپیں سرطانی

For online reading log on
www.nizamipharma.com/books

کتاب خانہ
پبلیکیشنز

نیزامی فارما کمپنی
Ph: 37352022

11683

سمیت حق لکھاری دے

نال کتاب چاءمدینے دے

شاعر حکیم عبدالحمید نظامی

متزجم جاوید قمر مولائی

پہلا ائڈیشن 01-08-2012

ٹائیپ

200/= ہر یہ

لیکھنے کا ملکا تم ہو گریج پڑی

بھائی گیر و پھول گرانج صد

کوئی خداوند نہیں جو زندگی سے

کوئی خداوند نہیں جو زندگی سے

ادارہ پنجابی لکھاریاں جیاموسی شاہدرہ لاہور

042-37915721, 37920929

دفتر: نظامی ادبی سوسائٹی فیصل مارکیٹ پچوالنگر

049-4510316, 0333-4375844

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

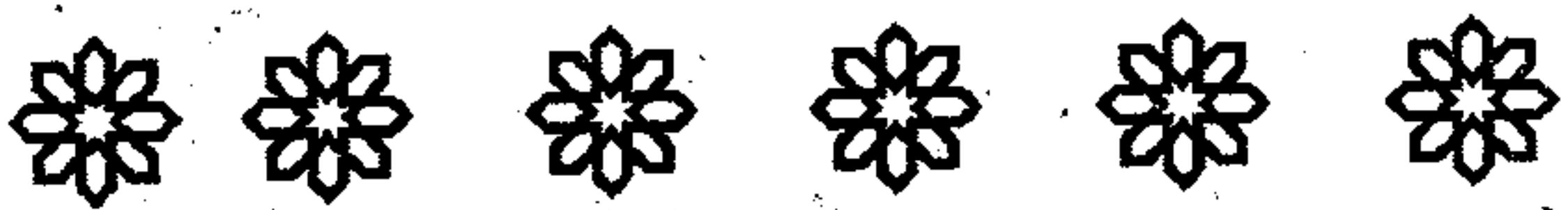
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى مَحْمُودٍ أَعْلَمِ الْأَعْلَامِ
وَصَلَوةُ الرَّسُولِ صَلَوةٌ مُّكَبَّلَةٌ بِالْمُكَبَّلِينَ وَصَلَوةُ الْمُحْمَدِ
وَصَلَوةُ الْمُحْمَدِ وَصَلَوةُ الْمُحْمَدِ وَصَلَوةُ الْمُحْمَدِ

آ کے مینوں وچ قبر دے کہن گے منکر نکیر
اے نظامی کوئی سنا نغمہ نبی سرکار دا

پہلے دل نوں کہندا ساں نعت لکھیا کر
ہن دل مینوں کہندا اے لکھ نعتاں ہور

لغ العجمي

كشف الدفع العجمي

حُسْنَتْ بِعُصْرَه خَالِه

صَوْمَاعَه عَلَيهِ دَالِه

نذر عقیدت

میرے مرشد میرے هادی

الحاج سید سردار عالم شاہ گیلانی

چشتی نظامی سیالوی^ر

سید اسد الحسنین گیلانی ایم اے ایل ایل بی

سید ضیاء الحسن گیلانی چشتی نظامی سیالوی ایم اے ایل ایل بی

آستانہ عالیہ چشتیہ نظامیہ اجمیر نگر نزد دنکانہ صاحب چک 560 گ

ب تحصیل جڑا نوالہ ضلع فیصل آباد

ہوراں دی خدمت و حج انتہائی عقیدت تے محبت نال پیش کرناں

بے منظور کرن سرکار

عبد الحمید نظامی

0333-4255317

افتتاحی

اپنے استاد محترم

الحاج صوفی اصغر علی اصغر رحمۃ اللہ علیہ

اذہ مریزو لا ضلع فیصل آباد

تے اپنے دادا استاد

حافظ محمد حسین حافظ رحمۃ اللہ علیہ

فیصل آباد

جہناں مینوں شعر کہن داول دسیا

مُصطفٰ ولُوں

نعت شروع میں کیتی جس دم عجب حضوری ہوئی
روزہ پڑھ جانی جند نمائی مرنوں پہلوں موئی

ہے ہے عشق دے ویہرے پیر میں جس دم دھریا
دوئیں جہاںیں خشیاں لمیاں جت گیا میں ہریا

من لو سن لو دنیا والیو میرا وی اک ہوکا
اس سونہنے دی سُنگت تُجی باقی سارا دھوکہ

بجانویں ”رکھاں اگ ورھائی“ ”سورج پچھلے پیریں“
نعت نبی توں ودھ نہیں میرے کوئی وی کلے خیریں

”چائی سوچاں دے“ دیسا اے مینوں سدھا رستہ
میں ”مرشد دے سنگ“ ٹریا پھر مرشد دا بستہ

”بوہے فرید دے“ ساہ لیا میں لٹھے سبھ اور یوں
رنگ دتی اے ”نور دے رنگ“ سونہنے چتھی جیوں

”چاء مدینے دے“ رہندے نے ہر دم دل ووج میرے
سوہنیا مینوں عل جاون ”واعظین مبارک تیرے“

لذتاں نعت نبی ووج ملیاں رہی کیفیت کیسی
کتھے نظراءں اشکیاں رہیاں رہی طبیعت کیسی

جندتے جان ہے کیسے اُس دے عمل دخل نہیں میرا
جس نظامی دل میرے ووج کیتا آن سوریا

حکیم عبدالحمید نظامی

عشق خدا کا کلام عشق خدا کا رسول

یہ حقیقت ہے کہ آپ عشق کے بغیر نعمت نہیں لکھ سکتے۔ وہ نعمت جس میں عشق کا فرمانہ ہو وہ نعمت نہیں ہوتی۔ بلکہ لفظوں کا مجموعہ ہوتا ہے۔ بعض دفعہ ایسا بھی دیکھنے میں آیا کہ غزل کے دوران کسی شاعر کا شعر نعمتیہ درجہ حاصل کر گیا، لیکن یہ اُسی وقت ممکن ہوتا ہے جب سینے میں حب رسول ہو۔ تو غزل بھی نعمت کی منزل پا لیتی ہے۔ زیرِ نظر کتاب ”چاءمدینے دے“ میں عبدالحمید نظامی صاحب نے پنجابی میں نعمت کہنے کی سعادت حاصل کی ہے۔ جبکہ خاکسار (جاوید قمر مولائی) نے پنجابی نعمت کو اردو شاعری میں ڈھالنے کی سعادت حاصل کی ہے۔ یہ سعادت بڑی عظیم ہے جس کا شکریہ میں ادا کروں تو ادا کرنے سے قاصر ہوں۔ الحمد للہ

نعمت کے سلسلے میں داخل ہونے سے پہلے اہل بیت کی مناقب لکھیں اُن مناقب کے ویلے سے اللہ رب العزت نے اعلیٰ حضرت مجدد دین و ملت الشاہ احمد رضا خاں فاضل بریلویؒ کے نقش قدم پر چلنے کی توفیق عطا فرمائی۔

اک عرض تمنا ہے چھوٹی سی ہتھیلی ہے
دل میں ہے مرے کرمل آنکھوں میں بریلی ہے

سیدی اعلیٰ حضرت کا شعر ہے
 جو تیرے در سے یار پھرتے ہیں در بدر یونہی خوار پھرتے ہیں
 یہ شعر تو ان لوگوں کے لیے ہے جو در سے پھرتے ہیں۔ اور جو در
 سے نہیں پھرتے ان کے لیے اعلیٰ حضرت فاضل بریلی کے یہ شعر کمال کے
 ہیں

بیٹھتے اٹھتے مدد کے واسطے
 یار رسول اللہ کہا پھر تجھ کو کیا
 تیری دوزخ سے تو کچھ چھینا نہیں
 خلد میں پہنچا رضا پھر تجھ کو کیا

سگ شاہ عباس جاوید قمر مولائی

عباس پارک چوکی 0336-6072758

چاء مدینے دے

11	حمد خالق کائنات	1
16	چاء مدینے دے	2
19	فرمایا رب نے	3
23	جگ تے کتے رُشنا یاں نہ ہندیاں	4
29	اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں	5
34	رباعیاں	6
36	ایہہ چن تارے سورج سوریے نہ آوندے	7
39	سوہنیا تیر اروضہ واہوا	8
43	سوہنیا سد لے بس اک وار	9
47	سوہنیا چل مدینے ول	10
51	ہند اجد کوئی روانہ یا حضور	11
55	چڑھ گئی اوہدی پینگھ ہلارے	12
59	اوہدے در تے جا کے	13.
63	باقی دی ایہہ حیاتی طیبہ دے وچ گذاراں	14
67	غزل رنگ	15
71	آج تے سر کار داشن میلا داے	16
75	آساں طیبہ دیاں جگا گھیاں	17

77	سوہنیا شیوں اڈیک دے بیٹھے	18
79	ہجرج ہو کیاں ہانواں نال	19
83	دو گچ چوں اعلے ہے بس نام محمد دا	20
85	ایہہ جہیا طیبہ ہو دے موسم	21
89	کاتبا میرے لیکھ سنوار	22
93	کروتا کل عختار	23
98	غلامی تیری دے گل پائے پلکے	24
100	لگ جاوے میری بیڑی وی کنڈھے	25
102	سدا ہوواں تیرے روپے دے نیڑے	26
104	تیرے دئے ہوئے رستے جوڑیا	27
106	جدوں وی او کھے دیلے دل نے پڑھیا	28
108	دھماں پادیو دو	29
110	جدوں سوہنا نبی آیا	30
114	آمتی آں آسیں کملی والے سرکار دے	31
118	غلامانوں ہندی عطا تیرے صدقے	32
121	نبیاں دا سردار مدینے رہندا اے	33
125	بنناں ای بچے یار مدینے والے دا	34

129	دل میرا ایپہ کردا اے	35
133	کدی خواب اندر	36
137	اک واری تے خواب وج آ	37
141	کدی میرے خواباں وج	38
144	مدنی ماہیا	39
146	در پہ بلانا	40
149	کدی خواب وج ہو جاوے	41
153	نبیاں نوں مل گئی اے	42
155	سوہنے دے عشق وج	43
159	آقا سد لتو وج طیبہ	44
163	نبی سوہنے ختار دی کوئی گل کرو	45
167	میں تے لکھدار ہواں گا سہرا نبی رکاردا	46
171	نہ تے مینوں کوئی خزینہ چاہی دا	47
175	ذکر خدا کراں تے میں ذکر نبی کراں	48
179	لہمدی اے طیبہ پاک وج دولت	49
183	تے گل کیہی	50
186	سرکار تھانوں پھبدے نیں	51
190	سرکار دے نے	52

194	محفل میلاد پاک	53
198	رباعیاں	54
201	جدوں عربی تکنیئے دی گل کریئے	55
204	منقبت مولا علی شیر خدا	56
208	رمضان پیار اور چلیا	57
212	گرنام آن کا غذ پکھوں	58

حمد خالق کائنات

شانان والیا واہ سُخان
توں والی توں نگہبان

توں ایں بادشاہ دا شاہ
توں سلطاناں دا سلطان

سخ تیری توصیف کراں
سخ لکھاں گا تیری شان

جگ تے چلدا پیا نظام
رب سامیاں تیری پچان

منکر بھانویں نہ منے
اوں تے وی تیرے احسان

ساؤی سمجھوں سوچوں باہر
ست زیناں بہت اسان

حاتم سخنی زمانیاں دے
در تیرے جھولی پھیلان

لا مکانی عرشاں تے
عربی لاذہ سی مہمان

عقلاء والے ادول دے
آج تک ہندے مپئے حیران

کسراں ہر شے ساکت رہی
نہیں سی وچ جہان دے جان

جتنے تیری حکمت اے
اوتنے ساؤا نہیں گمان

کون نظامی اوس ورگا
جس تے راضی رب رحمان

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

حمد خالق کائنات

مہربان و نگہبان
خالق کون و مکان

خم جرم پر کار میں
یہ جنین و آستان

خالق لوح و قلم
اے اوہ پر جاؤ داں

اہتمام خلک و تر
روح و تن کے پا غبار

دشمن و احباب پر
تو برابر مہربان

کم براقِ عشق سے
یہ زمین و آسمان

خالقِ احمد ترے
ہیں گدا دونوں جہاں

عرش پر رنجہ قدم
تو نبی کا میزبان
عالیمِ حیران کن
جسم بے دم فرش پر
عرش پر روح رواں
میں گمانی عاجزی
حکمتِ بیزاد کہاں
ہو تو میں ارزش کہاں
خوشِ نظامی سے خدا

چاء مدينے دے

رہندے میرے دل وچ ہر دم چاء مدينے دے
سال بساںی سوہنیاں نکٹ دوا مدينے دے

چتنا تیرے در دی ہن تے ایسی لگ گئی اے
دل چاہنداۓ مرد مرد سفر کرا مدينے دے

رحمت رب دی ترجیح گئی دل وچ اودوں دی
دل چاہندا اے جلوے ہور وکھا مدينے دے

آسرا بن جائے میرا وی قدماء والے پاسے
سوہنیا ایسے حیلے کوئی بنا مدینے دے

حاضری دے کے اس دردی جد میں واپس آیا
یاراں آکے آکھیا حال سنا مدینے دے

جگن میرے عاشق تیرے ملن تے کہندے نیں
یار نظامی سانوں شعر سنا مدینے دے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

چاءمدینے دے

پروان چڑھے دل میں ارمان مدینے کے
ہر سال بینیں نجا کر مہمان مدینے کے

چاہت ہے کہ مرمر کے راہوں سے تری گزروں
جاوں صدقے واری قربان مدینے کے

رحمت ہو تو ایسی ہو، دلدار اوسی ہو
ہوں میرنے لیے جاری فرمان مدینے کے

قدموں میں رہوں تیرے اشعار کہوں تیرے
ہم اہل جنوں تیرے، ذیشان مدینے کے

اے محسنِ دو عالم، قرآن کہے بالم
یاروں کو سناتا ہوں احسان مدینے کے

اشعار پہ چشمِ تر عشق نبی اکثر
سننے ہیں نظامی سے دیوان مدینے کے

فرمایا رب نے

فرمایا رب نے، اے محبوب میرے
تیرے رُتبے کرنے نیں پل پل اچھرے

جنت تے دوزخ ایہہ سارا پپارا
قسے بنایا اے صدقے میں تیرے

ایویں تے نہیں سدیا عرشاں تے تینوں
نکیائے مینوں توں لا لا کے پھیرے

تیرے کولوں میں تے کجھ نہیں لکایا
تیرے شان کیتے نہیں سب توں اچیرے

تیرے توں پہلاں سی راتاں سیاہیاں
تینوں گھل کے کیتے نے جگ تے سوریے

تیرے نور دی لو جہاں تے کھنڈی
ظلماء نے اپنے چالئے سی ڈیرے

عمراء نظامی مک جانیاں نہیں
لکھن والے لکھن گے شانماں بختیرے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

فرمایا رب نے

جہاں تیری خاطر خدا نے بنایا
محمد کو محبوب کہہ کے بلایا

کبھی یا مژل پکارا نبی کو
کبھی مصطفیٰ کی قسم کو اٹھایا

خدا نے شریعت میں ترمیم کر دی
سر عرش آقا پلٹ کے جو آیا

تری شان کیتا، نظر سے خدا نے
کوئی شے بچائی نہ خود کو چھپایا

سحر کو بدن کی مہک نے جگایا
تبسم کو ٹھل نے ٹھلی نے چڑایا

کہ دندانِ احمد کی ہلکی جھلک نے
چمکنا فلک پہ نجم کو سکھایا

سخور نظامی بہت آئے لیکن
بیاں شانِ اکمل کوئی کر نہ پایا

جگ تے کتے رُشناياں نہ ہُندیاں

جگ تے کتے رُشناياں نہ ہُندیاں
کدھرے وی کوئی سماں نہ ہُندیاں

کتے مال و زر اکائیاں نہ ہُندیاں
پچے نہ ماواں ایہہ دایاں نہ ہُندیاں

نہ ہانے نہ رونے جھگڑے نہ تھیڑے
کے وی تھاں تے سماں نہ ہُندیاں

قاضی دے فتوے سزاواں نہ ہندیاں
جیلاں نہ ہوندیاں لڑائیاں نہ ہندیاں

نہ بھیڑ نہ بگری نہ مجات تے گاؤں
مکھن نہ لسی ملائیاں نہ ہندیاں

شکاری نہ ہندے چندے پرندے
بکتے جال لگدے تے پھائیاں نہ ہندیاں

رولے نہ گولے نہ پرچے مقدے
تحانے کچھری گواہیاں نہ ہندیاں

نہ بہیناں بھرا نہ بھن نہ بیلی
مکھ نہ کھٹکے صراحیاں نہ ہندیاں

آدم نہ حوا نہ عیسیٰ نہ موسیٰ
یوسف دیاں خود نمائیاں نہ ہندیاں

ڈھیاں نہ پُر نہ جنجاں براتاں
میلے نہ ٹھیلے ودھائیاں نہ ہندیاں

سمجھاں نہ سوچاں ایہہ شاعری نہ ہندی
دانش وری تے لکھائیاں نہ ہندیاں

پھلاں چ گلیاں دی خوشبو نہ ہندی
قدرت دیاں ایہہ رعنایاں نہ ہندیاں

خدا ایہہ بناندا نہ گھجھ وی نظامی
جے سونہنے محمد ﷺ نال لایاں نہ ہندیاں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

جگ تے کتے رُشنا یاں نہ ہند یاں

اجالوں میں شب کی سیاہی نہ ہوتی
زیادہ کہیں کم لگائی نہ ہوتی

کہیں مال و زر کی اکائی نہ ہوتی
کہیں رچہ بچہ کی دائی نہ ہوتی

نہ ہنسا نہ رونا نہ جھڑے جھیلے
کہیں آگ اپنی لگائی نہ ہوتی

نہ زندگی نہ قاضی سزائیں نہ فتوے
نہ مُلاں نہ فرقہ لڑائی نہ ہوتی

نہ گائیں نہ بھینیں نہ بھیریں نہ بکری
وہی دودھ بالائی آئی نہ ہوتی

شکاری نہ ہوتے چندے پرندے
چپپی جال کی پارسائی نہ ہوتی

نہ چوچا نہ پچھہ مقدمہ نہ خرچہ
کچھری نہ تھانہ گواہی نہ ہوتی

نہ بندہ لگائی نہ بہنا نہ بھائی
کباب اور مینا صراحی نہ ہوتی

نہ آدم نہ حوا نہ عیسیٰ نہ موسیٰ
زیلیخا کی یوست نمائی نہ ہوتی

بہو ساس بیٹا نہ بیٹی خواجه
سراء نوٹ ہوتا نہ شہنمای ہوتی

خداۓ سخن نہ تقی میر ہوتا
نہ راہِ محبت میں رسوائی ہوتی

نہ پھولوں سے کلیوں سے خوشبو نکلتی
نہ لالے پر فطرت کی رعنائی ہوتی

خدا کی قسم کچھ نہ ہوتا نظامی
نہ ذاتِ محمد اگر آئی ہوتی

اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں
جبشی نوں تک تے بلال کر دیندیاں

چنگی طراں دیندیاں نیں کوڑے کھا سکدائے
بخندیاں کولیاں تے آ جا سکدائے
عاشقان دا عشق بے مثال کر دیندیاں
اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

پلکاں اتے ہنجواں نوں موتی کر دیندیاں
ہر تھاں تے منگتیاں دی جھوٹی بھر دیندیاں
کوڑیاں نوں تک کے تے لال کر دیندیاں
اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

عاشقان نوں عشق والی بھٹی اتے چاہڑ کے
غم دے کرڑا ہے وچ دکھاں نال کاہڑ کے
بھر والے رنگ تے وصال کر دیندیاں
اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

ویکھیا نہیں! جامیٰ رومیٰ سعدیٰ تے ہزاراں نوں
بہلوں جہئے دانیاں تے لکھاں مستواراں نوں
قطب تے قلندر ابدال کر دیندیاں
اوہناں دیاں اکھیاں، کمال کر دیندیاں

اللہ دے حضور پج قیام پج کھلو کے
غاراں وچ بہہ کے سجدے پج رو کے
امت لئی بخشش دا سوال کر دیندیاں
اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

اک واری سن کئی تعریف جنے آپ دی
 لگ کئی چلتا اوہنوں آپ دے ملاب دی
 بن چھری کھیاں نوں حلal کر دیندیاں
 اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

سب توں ستارا اوہدا اُجا ہو جاندائے
 بخت نظامی اوہدا سُچا ہو جاندائے
 عشق وچ جنوں مala مال کر دیندیاں
 اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

اوہناں دیاں اکھیاں کمال کرو یندیاں

ان کی آنکھیں کمال کرتی ہیں
 جب شیوں کو بلاٹ کرتی ہیں
 تازیا نوں کی چوت کھائے ہوئے
 کوئلوں پر کبھی لٹائے ہوئے
 عاشقوں کو نہال کرتی ہیں
 ان کی آنکھیں کمال کرتی ہیں
 چشم تر میں حسینؑ کے موتی
 خاک میں نورِ عین کے موتی
 سید الساجدینؑ کے صدقے
 ہم سے ذروں کو لعل کرتی ہیں
 آن کی آنکھیں کمال کرتی ہیں
 آتشِ عشق میں فنا ہونا
 بھر میں ہے وصال کا سونا
 ڈال کر آنسوؤں کی بھٹی میں
 دل کو کندن مثال کرتی ہیں
 آن کی آنکھیں کمال کرتی ہیں

جامعی رومی قلندرؤں کو بھی بو ند ہوتے سمندرؤں کو بھی
 اعلیٰ حضرت کو شیخ سعدی کو نعت میں بے مثال کرتی ہیں
 ان کی آنکھیں کمال کرتی ہیں

چھپ کے غارِ حراء میں روئی ہیں آسرا امتوں کا ہوتی ہیں
 بخششوں کا سوال کرتی ہیں اپنے رب کے حضور سجدے میں
 ان کی آنکھیں کمال کرتی ہیں

ان سے ملنے کی چاہ جاگی ہے مہرو انجمن کی راہ جاگی ہے
 انتظارِ وصال کی گھریاں ہر قمر کو ہلال کرتی ہیں
 عشق دنیا کا خسارے، رخے
 آج جا ان کے در پڑے جوانے عشق میں مala مال کرتی ہیں
 ان کی آنکھیں کمال کرتی ہیں

رباعیاں

بخشش دا رب نے مشک نہیں سنگھاؤنا
 جنے عشق احمد نہیں دل وج وساوئندنا
 خشر وج نظامی کے کم نہیں آؤنا
 میرے سونہنے آقا^{علیہ السلام} ہنے مل توں لفکھاؤنا

جن تائیں ملیا چان ہے جھڑا
 جھڈے نال روشن جگ دا ہے ویڑا
 ایہہ خیرات ساری نبی^{علیہ السلام} دی نظامی
 کاہدا اے جھڑا تے کاہدا اے محیڑا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

رباعیاں

روزِ محشر کفر کی لپٹی بساط
عشقِ احمدؐ عندلیب و گل نشاط

وامن آقا نظامی تمام کر
نگہتِ گل کا سفر ہے پل صراط

چاند روشن ہے ترے انوار سے
اور آنکن طور ہے دیدار سے

واضح حق صدیقؓ کے اقرار سے
زندہ حق شیرؓ کے انکار سے

ایہہ چن تارے سورج سوریے نہ آوندے

ایہہ چن تارے سورج سوریے نہ آوندے
 ستارے کدی وی راہ نہ وکھاوندے
 اجائے کدی وی نہ دسدے نظامی
 جے سونہنے آقا محمد ﷺ نہ آوندے

رب نے اوہ فنی جو سونہنے مناؤنی
 رب کولوں گنہگار امت بخششاؤنی
 کر کے اکھیا سب نوں خدا نے
 محبوب اپنے دی عزت و دھاؤنی
 وعدہ نظامی خدا نے بجھا کے
 جو آکھی سی اوہو کر کے وکھاؤنی

فرمایا رب نے سونے نوں سد کے
نہیں کوئی پیارا تیرے کولوں ودھ کے
تیری رضا دا طالب میں رب آں
جو کچھ چاہویں لے جا اوہ لد کے

ستارے کدے وی راہ نہ وکھاندے
دنیا تے جیکر محمد ﷺ نہ آندے
وکھ نہ کریدا جے رب نور اپنا!
نظامی اجائے وی مکھ نہ وکھاندے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

ایہہ جن تارے سورج سویرے نہ آوندے

چمک چاند سورج نگاہیں نہ ہوتیں
ستاروں کے جھرمٹ میں راہیں نہ ہوتیں
محمد نہ ہوتے جو ظاہر نظامی
خدا مسجدیں خانقاہیں نہ ہوتیں

جبیں سجدے سے چب اٹھانی ہے اپنی
خدا سے نبی نے منافی ہے اپنی
محمد سے محمود ہو کے نبی نے
مزاؤں سے امت بچانی ہے اپنی
نظامی نبی سے وفا کر کے وعدہ
حقیقت میں عزت بڑھانی ہے اپنی

آئینہ ترا ہی رُزو چاہے
رب دیتا ہے جو تو چاہے
رُخ پہ آنا گیسو چاہے
رحمت کرنا ابرو چاہے

سوہنیا تیرا روپھہ واہ وا

سوہنیا تیرا روپھہ واہ وا
بنیا ساڑاے لئی بخششاوا

دید نوں اکھیاں ترس سمجھاں نے
آوے فیر اک وار بلاوا

شند کیجے تد پوے گی
جد دیکھاں گا گنبد ساوا

کت دا رہناں آس دا سورت
کرے تے مک جاسی ترساوا

تیرے	صدقة	جنت	جاتے	جا کے
عاصیاں	کہنا	شاوا	شاوا	شاوا

تیرے	در	دا	ماگنٹ	ڈٹھا
دنیا	دا	ہر		کجلاؤا

تیری	ونڈ	نوں	دشمن	من	گئے
تیرا	بھج	بال	اک		ورتاوا

چارے	پاسے	اٹھے	ویلے	ویلے
مینوں	تیرا	پوے	جھکاؤا	جھکاؤا

موج	نظامی	دی	فیر	گئے
بنے	مدینے	آوا	آوا	جاوا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

سوہنیا تیر اروضہ واہ وا

نعت روپے پہ دل جو سناتا رہے
بخششوں کا وسیلہ بناتا رہے

لاج رکھتی رہے رحمت دو جہاں
عاصیوں کو مدینہ بلا تا رہے

چین دل کا، ہمیشہ نظر میں مری
سینز گنبد ترا مسکراتا رہے

سرد لا وہ نہ ہو آتش شوق کا
دار غ فرقہ نصیب آزماتا رہے

تیری رحمت کا دم ہر زمانہ بھرے
ہر زمانہ ترے سکیت گاتا رہے

سید الانبیاء صدقے سمز قبا
بھیک شاہ و گدا در سے پاتا رہے

تیرے درس مساوی چ قربان میں
بات دشمن تیری مان جاتا رہے

میں سراب نظر عکاش مجھ میں ہزا
نور مہتاب کا جھلملاتا رہے

ہے دعا یہ خدا دشت طیبہ سدا
یہ نظامی ترا آتا جاتا رہے

سوہنیا سد لے بس اک وار

سوہنیا سد لے بس اک وار جینا اوکھا لگدا اے
ہن نہیں زندگی دا اتبار جینا اوکھا لگدا اے

ٹھٹ دی جاوے آس دی ڈوری

ویلا آگیا ہور دا ہور ای

لکن جند تے دکھ ہزار جینا اوکھا لگدا اے

دل نوں لگ گئے دکھ اوپرے

ہو گئے ساڑے حال ہن بھیرے

سد تو طیبہ وچا سرکار جینا اوکھا لگدا اے

مشکل دے وچ چندڑی میری
پھس گئی بیڑی سخن گھیری

لا دیو نظر کرم تھیں پار جینا اوکھا لگدا اے

پل پل ناگ هجر دا ڈنگ دا
دم دم تیرا درشن منگ دا

ہن بخش دیو دیوار جینا اوکھا لگدا اے

آقا کرن کرم نظامی
تکنی نہیں اوہناں تیری خامی

نه کر ایویں سوچ وچار جینا اوکھا لگدا اے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

سوہنیا سد لے بس اک وار

فرقت میں نہ رلاو
در پ کبھی بلاو

بے اعتبار یوں سے
آقا مجھے بچاؤ

ٹوٹے نہ آس دل کی
ایسا کرم کماو

دل ایک غم ہزاروں
گرداب غم ہشاؤ

غم دے کے ہجر کا وہ
مسکراو کہتے ہیں

اے ناخداۓ عالم
ڈوبے نہ میری ناؤ

کہتا ہے زبر فرقت
تریاق دصل تیرا

پاتا ہے لمس انور
براق دصل تیرا

نام رسول پائیں
اوراق دصل تیرا

جائی نظامی چاہیں
عشاق دصل تیرا

سوہنیا چل مدینے ول

کر نہہ گلاں ہور ہور بس کر سوہنے دے گل
سوہنیا چل مدینے ول چل مدینے ول

دل دا کیہ علاج کراں میں طبیبہ جان نوں کردا اے
طبیبہ جان نوں کردا اے
وس نہیں چلدا کیہ کراں دل ہو کے ہانواں بھردا اے
ہو کے ہانواں بھردا اے
کھدا اے کم کار نہ کر بس چل مدینے چل
سوہنیا چل مدینے ول چل مدینے ول

روضے اتے پنج اسماں بھل یاداں دے ورساؤ نے نیں
یاداں دے ورساؤ نے نیں
لے کے ہار دروداں والے سوہنے دے گل پاؤ نے نیں
سوہنے دے گل پاؤ نے نیں
فیر سُنہری جالیاں تائیں جہاں کے پل پل
سوہنیا چل مدینے ول چل مدینے ول

فیر کرن لئی دل دیاں گلاں قدماء وچ بہہ جاؤں گے
 قدماء وچ بہہ جاؤں گے
 اپنے مدینی آقا تائیں دل دے دکھ سناوں گے
 دل دے دکھ سناوں گے
 کملی والیا تیرے باجھوں ہور نہیں کوئی حل
 سوہنیا چل مدینے ول چل مدینے ول
 نظامی تائیں جامی ڈرگا، سوہنیا جام پلا دے ہن
 سوہنیا جام پلا دے ہن
 ٹھیڈے کھاندا آیا درتے؟ خیر وصل دا پادے ہن
 خیر وصل دا پادے ہن
 دنیا دے سب جھیڑے پچھڑ کے بیٹھے آں درمل
 سوہنیا چل مدینے ول چل مدینے ول

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

سوہنیا چل مدینے دل

چلیں	دشت	طیبہ
چلیں	دل	گیا آ
چلیں	گ	گیا ہے مجھے
چلیں	روگ	دل کا
	بس	سے باہر ہوا
چلیں	دل	یہ میرا
چلیں	ستنتے	ہیں آہ وہ
چلیں	کر	بھروسہ
چلیں	ان سے بڑھ کے	کوئی
چلیں	کام	کیسا
چلیں	چھوڑ	مصروفیت
چلیں	فکر	بے جا
چلیں	لے	کے ان کے لیے
چلیں	دل کا	تحفہ چلیں
جالیاں	چونے	
چلیں	کرنے	بوسہ
چلیں	نقش	مصطفیٰ
چلیں	رکھنے	پا
	ما تھا	

پشمِ ذر بے بہا کو بہانے چلیں
ان کو حسینیں کا غم سنانے چلیں

کالی کملی میں خود کو چھپانے چلیں
آنکھ سے جامِ دل کو پلانے چلیں

دل پر تیر نظر آزمانے چلیں
چھوڑ کارِ جہاں آستانے چلیں

ہند اجد کوئی روانہ یا حضور
 تیرا شیرا کل زمانہ یا حضور
 وسادائے ہر کوئی دیوانہ یا حضور

 جنت واجب ہو گئی تکیا جنے
 سبز گنبد آستانہ یا حضور

 بن جائے میرا وی مسکن رب کرے
 ہوئے طبیبہ آشیانا یا حضور

 اوپرے وی خلق تھیں اپنے بنے
 مسکرانا دلو پانا یا حضور

پیش کردا اے درود و السلام
تیرا سائل عاجزانا یا حضور

بے کسماں تے درود منداں واسطے
تیرا در بنیا ٹھکانا یا حضور

دل تڑپدا اے مدینے پاک نوں
ہندا جد کوئی روانہ یا حضور

سوہنیا تیرے غلامان دا غلام
تاج رکھدا اے شاہانا یا حضور

تیرا صدقہ اے نظامی کھاؤندا
تیرا گاؤندنا اے ترانا یا حضور

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

ہند اجد کوئی روانہ یا حضور

تیرا	شیدا	کل	زمانہ
ہر	کوئی	تیرا	دواںہ

رُنگ	جنت	میری	قسمت	ہو	بھی
بزر	گنبد		آستانہ		

دور	ہو	میری	بھی	یہ	تشنه	لبی
جام	کوڑ	کا	پلانا			

خلق	سے	تیرے	محتر	ہو	گیا
عالم	کل	ہر	زمانہ		

پیش	کرتا	ہے	درود	و	السلام
تیرا	سائل		عاجزانہ		

درد مندوں بے کسوں کو در تیرا
آشیانہ یا نی

دل تڑپتا ہے مدینے کو مرا
ہو کوئی جب بھی روانہ یا نی

بڑھ کے ہے نعلیں، شاہی سے کہ سر
نقش پا کا ہے دوانہ یا نی

تیرے صدقے ہے نظامی کو ملا
اس جہاں میں آب و دانہ یا نی

چڑھ گئی اوہدی پینگھ ہلارے

چڑھ گئی اوہدی پینگھ ہلارے
جہدے طیبہ ہوں گزارے

اوہ جنتی خشبوواں اندر
ویندا ہر دم نور نثارے

فیر نہیں آوندے ملک نورانی
اک واری جو جان اٹارتے

کرم تاں ویکھو اُستی اُتے
جد چاہوئے اوہ بھاگ سنوارے

اپنے ذکھرے کنوں دن
سوہنیا دردیا ! درداں مارے

ہو جاوے جے محجات کرم دی
لیکھاں دے فیر پھکن تارے

من موچی بن پھرے پھریا
اوں مینارے کدی اوں مینارے

لہ سد تو بس اک واری
آسان لائی بیٹھے سارے

وار فعن اگ ذکرک
گونجے عرش فرش تے نعرے

آقا کرن جے کرم نظامی
ہو جاون گے دارے ثیارے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

چڑھی اوہدی پینگھ ہلارے

کرتے ہیں رنگ تارے
شب طیبہ جو گزارے

جنت شار جس پہ
دیکھے ہیں وہ نظارے

دوبارہ نوری ملک
جاتے نہیں آتارے

اے امتِ محمد
رحمت پکارے

چشم کر کے سنائیں
غم خوار غم کے مارے

ذرات مثل انجام
نظر کرم سے سارے

اوچ شیا پر ہیں
سندھ علم کنارے

جائیں حضور تیرے
امید کے سہارے

شان رسول بڑھتی
ہوتے بلند نعرے

پچھے نظامی ان پر
اپن علی نے دارے

اوہدے درتے جا کے

اوہدے درتے جا کے آوندا اے کھدا
درد و چھوڑے دا لاوندا اے کھدا

پھر دا اے بھتی ہر کوئی دیوانا
پیندا اے کھدا پلاوندا اے کھدا

میری سوچ دا قد کر کے اچھا
جلوے وی ایسون دکھاؤندہ اے کھدا

جاندے نے خالی آوندے نے بھر کے
خیرات انجورتاوند اے کھدا

سرے هجر دے سینے جاندے مدینے
شند جئی دلاں وچ پاؤندا اے کہدا

اوتحے تے ڈردا ، کوئی واج نہیں کڈھ دا
اچی کسے نوں بگاؤندا اے کہدا

مینوں نظامی پتہ نہیں ایہہ لگدا
میرے توں نعتاں بکھاؤندا اے کہدا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

اوہدے درتے جا کے

در پ تیرے جا کے آتا کون ہے
بھر کے صدمے اٹھاتا کون ہے

مہربالی دستِ کریم ناز سے
کون پیتا ہے پلاتا کون ہے

سوج کر کے آئینہ قامت مجھے
عکسِ قد آور دکھاتا کون ہے

رُشکِ مخزن جو سوالی کو کرے
اس نظر سے دل بچاتا کون ہے

آتش فرقہ بدل کے وصل میں
دل ہی دل میں مسکراتا کون ہے

مسجدِ نبوی ادب کی جا جہاں
ہم تھن دل بہلاتا کون ہے

کون آتا ہے نظامی فکر میں
نعت کے موئی لٹاتا کون ہے

باقی دی ایہہ حیاتی طیبہ دے وچ گزاراں

سوئے ذے در تے لکیاں نت رہندیاں بھاراں
دن رات وسداں نیں رحمت دیاں پھواراں

رہندا اے لکیا ہر دم امت نبی دا میلہ
دن رات ملک نوری آوندے نے وچ قطاراں

صدیق عزٰ پیارے عثمان تے علی نیں
کیا کمال جگ تے سرکار چوہاں یاراں

ارفع تے اعلےٰ تیرا آقا مقام اُجا
آدم توں لیکے بھانویں آئے بنی ہزاراں

تیرے نام دا سہارا کافی اے عاصیاں نوں
تیرے باجھ سوہنیا دس لیندا اے کون ساراں

لیکے نظامی آیا اک نکڑی جنی ایہہ عرضی
باقی دی ایہہ حیاتی طبیبہ دے وچ گذاراں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

باقی دی ایہہ حیاتی طبیبہ دے وحج گذاراں

کہے ذات باقی رہے نعت باقی
بہار مدینہ کی سوغات باقی

یہ امت کا میلہ کہ ہے نوری ریلہ
رہے وصل کی سر پہ یہ رات باقی

ترے یار چاروں فدا گل ہزاروں
رہے ان کے صدقے مری بات باقی

نبی سارے اختر اے مہتاب محشر
ہے کرنی شفاعت کی خیرات باقی

ترے نام کا آسرا مانگتے ہیں
ترے بام و در سے مقامات باقی

کٹے عمر میری یہیں پہ نظامی
رہے مصطفیٰ سے ملاقات باقی

غزل رنگ

دلا میریاں اکدن سدن گے پر ویکھیں کدھرے ڈولیں نہ
رکھ آساں پکیاں دل اندر کوئی راز دلے دا کھولیں نہ

اپھے واںگ شیطاناں بندے وج علام دے رو لے بہہ گئے نہیں
توں اپنا سمجھ کے اوہناں نوں ویکھیں کوئی ڈکھرا پھولیں نہ

توں من کے اپنے مرشد نوں فرم سمجھیں من لیا سوہنے نوں
فر روندا رہویں توں لکھ بھانویں پر لفظ کوئی موہنوں بو لیں نہ

جو پاک نبی دی آل دا اے جو بیٹھا علی دے لال دا اے
مل جاوے ایسا کوئی ہیرا فر جگ تے ہور نوں ٹولیں نہ

آ سوہنیا سجناء آنیڑے سن ساؤیاں عرضاء کن وھر کے
اسیں قابل نہیں ازمائشان دے دیہے جام وصل دے رو لیں نہ

میرا یار نظامی اکو اے انج بھانویں سب نال یاری اے
ڈکھ پھولدا رہو تو نال سجن کسے ہور اگے ڈکھ پھو لیں نہ

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

غزل رنگ

کبھی سرکار عاصی کو
نظر انداز نہ کرنا

نظامی خیر میں شر کو
شریک راز نہ کرنا

کہہ مرشد در احمد
پ جا آواز نہ کرنا

عطای منزل کرے بسید
تو گرد راہ نہ ہونا

نمیں باریش سے بھی سن
خدارا وصل کا رونا

نظامی —
آخر حست
انہیں پا کرنہیں کھونا

آج تے سرکار دا جشنِ میلاداے

سوہنے منھار دا سارے ذکر کرو آج تے سرکار دا جشنِ میلاداے
لغتے صلی اعلیٰ دے سارے پڑھو آج تے آج تے سرکار دا جشنِ میلاداے

نوری نوری سماں ویکھ لو چار سو
وَسْدی رب دی رحمت پئی کو ٹکو
در گھلا جے اپنے دامن بھرو آج تے سرکار دا جشنِ میلاداے

بُلبلاء قریان رنگ نگھارن پیاں
نام سوہنے دا مونوں پکارن پیاں
ڈبدیو نام سوہنے دا لے کے تزو آج تے سرکار دا جشنِ میلاداے

موتی انوار دے جگ تے وسدے پے
غمزدہ عاصی چن چن نکے ہسدا پے
جھوٹی پھیلا کے بیٹھو شیشہ گرو آج تے سرکار دا جشنِ میلاد اے

رب دے فرمان تے مک ہنیرے گئے
اوہدے نور تھیں چمک سوریے گئے
حکم ہو یا آتش کدو ہن ٹھرو آج تے سرکار دا جشنِ میلاد اے

بولو آج بے زبانوں حکم تھیں میرے
ستے بھاگ نظامی جاگے تیرے
اڑو نال خشی دے آج بے پرو آج تے سرکار دا جشنِ میلاد اے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆
آج تے سرکار دا جشنِ میلاد اے

آج سرکار کا جشنِ میلاد ہے
عشق نزدیک ہے دور الحاد ہے

فیضِ صل علی ہر غلام نبی
دنیا کی ہر غلامی سے آزاد ہے

نوری نوری سماں یہ زمیں آسمان
برگِ صحراء روایتِ رحمت جواں

چشمِ تر ہے کہ موئی صدف میں بھرے
چوتا ہے جبیں سنگ در آستان

بلبلو، قمرلو، داس یا داسیو
اے ہنرمند شیشه گرو عاصیو

ذکرِ سرکار سے دل کا دامن بھرو
عرشیو فرشتو عامبو خاصیو

بھر طیبہ کی ہر شاخ انوار سے
چکا مہتاب غار حرا کا سنو

بن کے باو صبا مثل شبیم جنم
اس جبیں سے پسپنے کے موئی چنو

آج حیران ہر کیما دان ہے
پھول انگار آتش گلستان ہے

تیرگی دور ہے جلوہ گر طور ہے
لیلة القدر میں صحیح قرآن ہے

ڈوب کر عشق میں پھر ابھرتے رہو
ان کی خاطر جیو ان پر مرتے رہو

ناز پور پر تم ناز کرتے رہو
پر نہیں پھر بھی پرواز کرتے رہو

آسان طبیہ دیاں جگا کھیاں

یاداں آئیاں تے رلا کھیاں
دل روپے تے مرہم لا کھیاں

کاش میں وی اوڑ کے جا پہنچاں
آسان طبیہ دیاں جگا کھیاں

سوزر گند دے نال لگ کے ہوا
جئے خشبوواں سما کھیاں

میرے خاب خیالاں وچ شیاں
جلوے اسٹھے ای وکھا کھیاں

نویداں ملیاں نظامی نوں
ہو کے ہانواں تے سب چھا کھیاں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

آس اُس طبیبہ دیاں جگا کھیاں

آتشِ دل کو ہوا دیتی ہے
یادِ طبیبہ کی رُلا دیتی ہے

نیند میں آس مدینے والی
سویا ہر خواب جگا دیتی ہے

بزر گنبد کی ہوا دیوانہ
فکہت گل کو بنا دیتی ہے

چشم آنسو میں گنبدِ خضری
آئینہ بن کے دکھا دیتی ہے

ارضِ جاز تری خوشخبری
غمِ نظامی کے مٹا دیتی ہے

سوہنیا تینوں اڈیک دے بیٹھے

وکیجہ سہی کدوں تیک دے بیٹھے
سوہنیا تینوں اڈیک دے بیٹھے

درشن دیو ایہناں روگیاں نوں
درد و چھوڑے دی چیک دے بیٹھے

قلماں مشک غبر دے مال دھوکے
تیریاں صفتاں ایک دے بیٹھے

اپنے اپنے لے کشکول نظامی
مشنیظر تیری بھیک دے بیٹھے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

سوہنیا تینوں اڈیک دے بیٹھے

مانگتا ہے وصال رو رو کر
منتظر کا خیال کچھ تو کر

طور ہے دل مگر جھلک تیری
جائگتے میں نہ خواب میں سو کر

محو تعریف ہوں، قلم زم زم
مشک و غبر گلب میں دھو کر

بھیک بس کی تلاش میں ہے جو
مانگتا ہے تجھے ترا ہو کر

ہجرج ہو کیاں ہانواں نال

ہجرج ہو کیاں ہانواں نال
نعتاں لکھناں ساہواں نال

تیرے پھچناواں دا آون
گلاں کرناں کانواں نال

تیریاں گلاں دس دے نے
چوریاں پانواں چانواں نال

سوہنا سی کتھے فریا
گلاں میریاں راہواں نال

نوں طبیبہ پئے ٹر رہی
نال آواں تے میں آکھو

آقِ علیہ السلام	نوں	سوہنیاں	جالیاں	میں	دویں
سَدَا	واری	اک	آوے	گلاں	نال
کٹھیاں	جائیے	نوس	طیبہ	فیر	صلاحواں
جیکر	نال	ہون	ہون	تے	گا
حیله	بن	جاوے	کم	ہونے	آن
تیریاں	نال	دعاؤں	رضاواں	سب	ہن
بیڑی	دی	نظامی	لا	ہن	بنے
	نال	لاحواں			

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

ہجرج ہو کیاں ہانواں نال

آہ و فغاں برساتیں ہیں
ہجر میں روتی نعمتیں ہیں

پوچھتے ہیں بارے تیرے
کاگ سے کرتے باتیں ہیں

کاگا اور میں، ذکر ترا
کر کے چوری کھاتے ہیں

گزرا تھا براق نبی
تارے راه بتاتے ہیں

چوم کے روپے کی جانی
دل کی آگ بجھاتے ہیں

کاش کہے اک بار صبا
چل سرکار بلا تے ہیں

طیبہ کیفِ خواب میں ہم
باتیں کرتے جاتے ہیں

وصل کا حیله حرف دعا
اہل رضا فرماتے ہیں

آقا پاک ، نظامی کا
بیڑہ پار لگاتے ہیں

دو چک چوں اعلیٰ ہے بس نام محمد دا

دو چک چوں اعلیٰ ہے بس نام محمد دا
ہے باوشاہ دا شاہ جو غلام محمد دا

آقا نوں سکھلے نے جس تختے دروداں دے
اوہدے دل نوں ملیا اے انعام محمد دا

پیون لئی چلے آؤ جنت دے طلبگارو
در گھلا ہویا اے سر عام محمد دا

بن جاندا اے اوہ آپے محظوظ
اکوار جنوں ملیا بس جام محمد دا

اے نظامی رب اگے بس توں ایہہ دعاواں کر
لوں لوں وع رج جاوے پیغام محمد دا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

دو جگ چون اعلیٰ ہے بس نام محمد وَا

تپش بعض عالم کی نام محمد
ہے شاہ زمانہ غلام محمد

خدا کی یہ سنت، ادا بھیج کر کی
درودوں کے تختے سلام محمد

پیو جامِ محبوب کوڑ بہشتی
کھلا میکدہ خاص و عام محمد

خدا کا ہے محبوب دل پر اترتا
سماعت میں گھلتا کلامِ محمد

نظامی، سناتا ہے نوک سنان پر
حسین اہن حیدر پیام محمد

ایہہ جیا طیبہ ہوے موسم
 ایہہ جیا طیبہ ہوے موسم
 عاشق دا دل کھو ہوے موسم
 والا اتے رحمان عاصیاں
 تنبوں تاں کھلوے موسم
 چڑھیاں نت بھاراں
 ذکھی دل نوں موبوے موسم

خبرے بھروسے پیا
ہسدا ہسدا روے موسم

دے کے سانوں دید تسلی
بی وصل دا بوے موسم

کھوہ نیناں دا گیڑن دے لئی
پت پت سانوں جوے موسم

صبر میرے تے ورھ ورھ کے
سدھراں نوں پیا دھوے موسم

زیست سختی ذکہ سکھ اندر
لو ، کلو ، ولوے موسم

کھوے نظامی رہن دے گھلا
ادھا بواہ دھوے موسم

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

ایہ جیسا طبیہ ہو دے موسم

جر اسود بوسہ موسم
جائی چوتا ہو گا موسم

وپسیا ہی رحمت کا لکلا
جیسا میں نے سوچا موسم

جان بھاراں غار حراء میں
زم زم جیسا ہوتا موسم

شیر نما سے ہجرت کرتا
میں ہوں یا کہ روتا موسم

نور ہے یا کہ طور پہ جا کے
وصل کے موئی بوتا موسم

نگرال تھیں یعقوب کی آنکھیں
چاہ یوسف جو تھا موسم

صبر نہ ہو تو عشق ہوا پہ
کیسے بادل ڈھوتا موسم

ذکہ سکھ ہے یا نجھ میں تیرے
اندر یاد بلوتا موسم

ڈھونڈ رہے ہیں خواب نظامی
جاگ رہا ہے سوتا موسم

کاتبا میرے لیکھ سنوار

دل تڑے نوں دیوے ٹھار موسم طیبہ دا
ویندا اے جد اوگن ہار موسم طیبہ دا

گھیری رکھدے سن ڈکھرے، مینوں رب دی سونہہ
ویکھ کے لہے گئے سارے بھار موسم طیبہ دا

طیبہ دے وچ دے جھراں بدل رحمت دا
دل تے وسدي پئی پھوار موسم طیبہ دا

قطرہ تیری رحمت دا اک سمندر اے
سانوں میل جاوے سرکار موسم طیبہ دا

عاصیاں تائیں خوشخبری ونڈے پئی خشبو
میرے درگے اوگن ہارِ موسم طبیبہ دا

استھے آکے جاون دا ہن نہیں دل کردا
کاتبا میرے لیکھ سنوارِ موسم طبیبہ دا

سانوں ملدا بن منگیاں ایشاں کافی اے
شکر کراں میں لکھ لکھ دارِ موسم طبیبہ دا

استھے اوستھے یارِ نظامی تیریاں موجاں
ویندا رہیں گا سدا بہارِ موسم طبیبہ دا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

کاتبا میرے لیکھ سنوار

موسم ہے مدینے جانے کا
فرقت سے جان چھڑانے کا

انے جان سجا موسم ہے
مرتے کی جان بچانے کا

موسم ہے کنائے ابرو سے
اہر رحمت برسانے کا

ہے جان حقیقت قطرے میں
بھر قلزم افسانے کا

موسم ہے ترا چشم ساقی
مہکی صہبا پیانے کا

موسم ہے مقدر کی زلفیں
دستِ کاتب سلجنے کا

صد شتر ترا الطاف نبی
عاصی پر کرم فرمانے کا

ہے لطفِ نظامی ساون میں
رو رو کے یارِ منانے کا

اے سبطِ نبی سجدے میں ابھی
نومم ہے نازِ اٹھانے کا

آیا ہے دیارِ کربل میں
موسمِ شع پروانے کا

دتے رب نے گل خزانے
 ونڈ دے بھانویں کے بہانے
 کر سکدا اے کون تیری اک گل دا انکار
 رب نے سوہنے نوں کر دیتا گل مختار

سوہنیا تینوں دلوں جو من سی
 اوہ بندہ فیر میرا بن سی
 تیرے مقن والیاں نوں ڈی کراں گائیت پیار
 رب نے سوہنے نوں کر دیتا گل مختار

تیرا شان گھٹا نہیں سکدا
 کوئی بھلیکھا پا نہیں سکدا
 اپنے آپ جج بن دے بھانویں موہنہ واحد پنکار
 رب نے سوہنے نوں کر دیتا گل مختار

شملہ تیرا اچا ہے گا
 پھلاں وانگوں سُچا رہے گا
 کھن نے بھانویں مرزے درگے تھوٹے دھویدار
 رب نے سونہنے نوں کر دیتا گل مختار

سوپنیا حمید نظامی تیرا
 لکھ دا رہوے فت تیرا سہرا
 ساوے ساوے گنبد والا وسدا رہے دربار
 رب نے سونہنے نوں کر دیتا گل مختار

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

کردتا کل مختار

تو ہے مختار کل سید الانبیاء
دل میں روشن ہے غارِ حراء کا دیا

ناز تیرے اٹھاتا ہے میرا خدا
میں ہوں پیانہ میری بھی سن ساقیا

تو ہے مختار کل کہتا ہے کبریا
قبلہ کعبہ ہے مرضیٰ تری ہادیا

ہو گئے ہیں خدا کے خزانے تیرے
”یہ جیہیں تری آستانے ہرے“

مصطفیٰ سے کہا یہ خدا نے مرے
تو ہجتی ہے سوائی زمانے ہرے

بوئے گل شاخ شب نیم سحر
تنکا تنکا مکیں آشیانے ترے

دل کی وھڑکن تری جائے مسکن تری
نام لیوا حقیقی فسانے ترے

چوتی ہے قدم آسمان کی جبیں
تو ہے ختم الرسل میرے مولائے کل
ذرہ نقشِ قدم چاند چہرہ لکھوں
سینز گند بند نظامی نگاہوں میں یا
تو حقیقت ہے کوئی کہانی نہیں
قولِ اقبال کا کوئی ٹھانی نہیں
نورِ احمد جرا کیسے سہرا لکھوں
لامکاں کا مکیں دل میں نہ پھرا لکھوں

غلامی تیری دے گل پائے پنکے

غلامی تیری دے گل پائے پنکے یار رسول اللہ
دلاءں چوں ہو گئے نہیں دور کھلکے یار رسول اللہ

کرم دی جھات پا دیوؤ اسماں جئے عاصیاں اُتے
کدی گھیری دے وچ بیڑی نہ لکھکے یار رسول اللہ

تساں دے کوں آوندے نے جو، بھر بھر کے پلاو اوندے او
تساں دے کوں بھرنے رہنے نے ملکے یار رسول اللہ

سماں جنتی دکھاؤندے نے اوہ وچ مسجد نبوی دے
اوہ نوری ققے جھڑے نے لکھکے یار رسول اللہ

تپزے عاشق تے نظر انال وی چم لیندے جائی نوں
بھانویں لکھ وار پیا شرتا کوئی ہٹکے یار رسول اللہ

کوئی ول نہیں نظامی نوں کویں فریاد کرنی ایں
لکھدا اے شعر سادہ تے جھٹے یار رسول اللہ

☆☆☆

غلامی تیری دے گل پائے پکنے

درودوں میں سلاموں میں
محمد کے غلاموں میں

کرم فرماترا جلوہ
سجدوں میں قیاموں میں

سمندر آنکھ نے دل کے
بھرے ہیں چند جاموں میں

ارم بے حد دری احمد
اجالے دن کے شاموں میں

نظر چوئے تری جائی
جنوں آزاد کاموں میں

جھلکتی طیبہ حست
نظامی کے کلاموں میں

لگ جاوے میری بیڑی وی کنڈھے

لگ جاوے میری بیڑی وی کنڈھے یار رسول اللہ
سدا جھلدے رہن تیرے ای جھنڈے یار رسول اللہ

کرم میرے تے فرماؤ میں صدقہ پاؤں یاراں دا
جو یاری لا کے تیرے نال ہندے یار رسول اللہ

جے ایسے سال ویکھاں میں سبز گنبد تے جالی نوں
ہو جاون گے میرے ارمان ٹھنڈے یار رسول اللہ

اوہناں نے باگ نہیں آکھی تے رب وی دن چڑھایا نہیں
جو ماراں مار کے عشقے نے پھنڈے یار رسول اللہ

تیرے عاشق ایتھے اوتحے آقا امر ہو گئے نیں
جناب نوں جام الافت دے نے ونڈے یار رسول اللہ

اوہ جنت دے نہیں طالب نظامی بھل گئے دنیا نوں
تیرے عشق حقیقی دے جو چنڈے یار رسول اللہ

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

لگ جاوے میری بیڑی وی کنڈھے

مری بھی ناؤ کو بخشو کنارہ یار رسول اللہ
پکارے ہجر میں آنکھوں کا تارہ یار رسول اللہ

ترے احباب کے صدقے اسے بھی چین آجائے
تری قربت میں ہو دل کا گزارہ یار رسول اللہ

نظارہ سبز گنبد کا نظر سے جالیاں چوموں
کرو ارمان کا میرے بھی چارہ یار رسول اللہ

اسی کی باگ میں دم ہے اسی سے صبح عالم ہے
رگ و پئے میں سایا جس کے نعرہ یار رسول اللہ

امر عاشق ہوئے پی کر تری نظروں سے کوثر کا
وہ پیانہ کرے پورا خسارہ یار رسول اللہ

نظامی پر بھی احساں کر کہ یسمیں ہے تو قرآن کر
سلگتا ہے جو ہر پہلو میں پارہ یار رسول اللہ

سدا ہواں تیرے رو پھے دے نیڑے

سدا ہواں تیرے رو پھے دے نیڑے یار رسول اللہ
مک جاون گے دنیا دے بکھیرے یار رسول اللہ

خیالاں وچ میں سوں جاواں تے ویکھاں رو پھہ اقدس نوں
خدا دل میرے دی جے اکھ ہکیڑے یار رسول اللہ

جدوں دا ڈکھاں نوں دسیائے میں آقا کوں جانا ایں
میرے توں غم وی رہندے نیں پریڑے یار رسول اللہ

میں طیبہ پاک دے راهی نوں رو رو حال دساواں
سلاماں دے میں نت دیوان سنھرے یار رسول اللہ

پہنچ جاندا اے نظامی وی تصور وچ شہر تیرے
دینے پاک دی جد گل کوئی چھیرے یار رسول اللہ

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

سدا ہو وال تیرے رو پھے دے نیڑے

سدا دیکھوں ترا روضہ اجائے یا رسول اللہ
بکھیزوں سے بچا اپنا بنائے یا رسول اللہ

حقیقت میں نہیں ممکن در انوار پہ اپنے
خدارا خواب کے رستے بلا لے یا رسول اللہ

توئی دارالامان میرا قهر میں سائبیاں میرا
مری جاں اور دل تیرے حوالے یا رسول اللہ

دل و چشم صراحی کے زبانی اپنے راہی کے
مری آہ و بکا سن میرے نالے یا رسول اللہ

نظر کا نور دے بے نور کو روشن نگاہوں سے
نظامی کا جگر بھی آزمائے یا رسول اللہ

تیرے دستے ہوئے رستے جو فریا

تیرے دستے ہوئے رستے جو فریا یار رسول اللہ
کے گلوں کے تھاں تے نہ تھریا یار رسول اللہ

محمد نام وی الفت جدوں دی رنج گئی دل وچ
کدے بیڑا طوفان اون وچ نہیں رُڑیا یار رسول اللہ

سی اکھیاں نیر برساون تے دل دہندا دہائی سی
مدینے پاک و چوں جد میں مریا یار رسول اللہ

ہر واری میرے حالات را ہواں ڈک کھلوندے نے
غمائ دا باریا دل جاندا گڑھیا یار رسول اللہ

تساں دی شان اقدس توں جہڑا ہرویلے سڑداۓ
قسم رب دی جہنم ول او ٹریا یار رسول اللہ

دیوے گا حشر دے اندر تیرے ناں دی دہائی او
نظمی واگ بِن علوم جو تھریا یار رسول اللہ

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

تیرے دستے ہوئے رستے جوڑیا

مری منزل ہے نقش پا رسول اللہ
غنی محتاج ہے در کا رسول اللہ

مجھے نام محمد کا سہارا ہے
پکاروں یا رسول اللہ رسول اللہ

کہے آنکھوں کا یہ ساون ترے آنکن
پلٹ کے آؤں گا کب یا رسول اللہ

کہاں تک هجر کا مارا ترا نعرہ
لگائے دل باب لب یا رسول اللہ

جہنم تیرے دشمن کو ترے صدقے
سدا بخشے مرا رب یا رسول اللہ

نظائی کو سر محشر بچا لینا
غضب سے تیرا منصب یا رسول اللہ

جدوں وی او کھے ویلے دل نے پڑھیا
 جدوں وی او کھے ویلے دل نے پڑھیا یار رسول اللہ
 کدے وی کم نہ میرا کوئی اڑیا یار رسول اللہ

میں گھبرا کے زمانے توں لیا نامِ محمدِ جد
 دل میرا اوسے ویلے ہے پھریا یار رسول اللہ

ولی اللہ دے بن گئے نے مثالاں ویکھیاں لکھاں
 تیرا پلہ جناں بوکاں نے پھریا یار رسول اللہ

تساں دے نور تھیں آقا صلوات اللہ علیہ و آله و سلم میرا سینہ ہویا روشن
 تیرے ناں دا نگینہ دل تے جڑیا یار رسول اللہ

مینوں رحمت خدا دی نے نظامی گھیر لیا فورن
 مدینے پاک وی جد حد میں وڑیا یار رسول اللہ

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

جدوں وی او کھے ویلے دل نے پڑھیا

دروں پاک کو جب بھی پڑھا ہے یا رسول اللہ
کوئی بھی کام نہ میرا اڑا ہے یا رسول اللہ

رو کارو جہاں تیرا کرم ہے آج جو مجھے میں
دل انگر مثالِ گل پڑا ہے یا رسول اللہ

ترا دامن خدا ضامن مجھے برہان ہونے کو
ترا اسم مبارک ہی بڑا ہے یا رسول اللہ

سحر میں شام میں روشن رو الہام میں روشن
نگینہ نام کا تیرے جڑا ہے یا رسول اللہ

کنارے پر حرم، پنچے، نظامی پر کرم گرچہ
تھی پہلو عمل کچا کھڑا ہے یا رسول اللہ

دھماں پادیو دو

دھماں پادیو دو جگ اندر تھاں تھاں اوہدے نام دیاں
نالے گھلڈے رہنا ڈالیاں تسمیں درود و سلام دیاں

بھانویں کنال زر والا اے بھانویں کیڑا با دشاد
کر سکدا نہیں قسمے ریساں اوہدے کوئی غلام دیاں

روغے اُتے جا کے ویکھو آپے اپنیاں اکھاں نال
دن بدل برساتاں ہوون ہر دلیلے اکرام دیاں

دل دے راہیں اکھیاں تائیں ایسا ملدا اک خمار
کیہہ کیہہ صفتاں دے کوئی کوثر والے جام دیاں

ووج خیالاں بیٹھے مدینے خبرے لکھدا رہنا ایں
واہ نظاہی کیا باتاں نے تیرے ہر کلام دیاں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

دھماں پادنیو دو

دھوم ہے درودوں کی
دھوم ہے سلاموں کی

جو تیار اٹھاتے ہیں
آپ کے غلاموں کی

مل رہی ہے مولا سے
بھیک تیرے ناموں کی

ساقیا نظر دھڑکن
سن رہی ہے جاموں کی

نعت میں نظامی کیا
بات ہے کلاموں کی

جدوں سوہننا نبی آیا

بطرز بھکی پئے گئی چن تاریاں دی لو
 اگ دوز خاں دی ٹھنڈی گئی ہو جدوں سوہننا نبی آیا
 چیکاں مار کے شیطان پیا رو جدوں سوہننا نبی آیا

ہر پاسے ادؤں جگ تے ہمیری
 سوہننا آگیا تے ہو گئی سوری
 جگ مہکیا تے ہو گئی خشبیو جدوں سوہننا نبی آیا

نوری رل مل خیاں مناؤندے
 اج سُنی دی میلاد پئے مناؤندے
 آؤ خشی خشی خیاں کرو ویکھو سوہننا نبی آیا

بھل لے کے درودوں سلام دے
گل پاؤنے لئی خیر الاسم دے
لے نوریاں نے ہار پرو ویکھو سوہنا نبی آیا

نور ویکھیا سی جہڑا جبریل نے
گل دس دتی خود سمجھیل نے
او سے نور دی اے چارے پاسے لو ویکھو سوہنا نبی آیا

عرض کراں گا میں ویکھ کے حضور توں
آقا بن گنی نظامی مجبور نوں
رباعی

حساب کتاب قبر دا آقا میتحوں دیتا نہیں جانا
پچھیا جد نکیراں میتحوں، مینوں کوئی جواب نہیں آتا
گرزاں چک تیار جد ہوئے، میرے آقا نے فرمانا
کہیہ ہویا جے بھلیا نظامی میں تے بھل نہیں جانا

عرض کراں گا میں ویکھ کے حضور ﷺ نوں
آقا بن گنی نظامی مجبور نوں
سایا رحمتاں دا ایہدے تے کرو ویکھو سوہنا نبی آیا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

جدوں سوہنائی آیا

خوش عشق نبی کے دشمن روتے ہیں
آگ گلستان، گل، انگارے ہوتے ہیں

تو وہ نبی ہے جس کے قدموں کو چھو کر
دور اندریزے ذرے تارے ہونتے ہیں

میرِ مجلس کی خشبو سے محفل میں
بیٹھنے والے مہکے سارے ہوتے ہیں

ذکرِ گل کیا دینِ نبی تیری خاطر
ابنِ علی نے سرتک وارے ہوتے ہیں

چشمِ جرائم، نبی کی پیشانی
خنی صدیوں کے نظارے ہوتے ہیں

کیسے اپنے آقا کے در پ جائیں
جو غربت فرقت کے مارے ہوتے ہیں

بے عملوں کے پاس لحد میں دینے کو
طیبہ کی سرکار کے نعرے ہوتے ہیں

ڈر کیا جب آقا نے فرمادینا
یہ غم خوار آل ہمارے ہوتے ہیں

آمتی آں آسین کملی والے سرکار دے

بطرز اسی آں قلندری دیوانے بچال دے

آمتی آں آسین کملی والے سرکار دے
دید دے پیاسے تیرے پاک دیدار دے

شاہ و گدا تیرے درتے آوندے

دل دے دکھرے کھول سناوندے

ہجھ بخھ کھرے ہو کے عرضان گزار دے
آمتی آں آسین کملی والے سرکار دے

میں وی تیرے درتے آواں

دل دے دکھرے کھول سناواں

دم دم آقا تیرا نام پکار دا
آمتی آں آسین کملی والے سرکار دے

کملی والیاں صدقے تیرے
آئے تیس نے مک گئے ہمیرے
دکھ تیس ونڈے نے ہر دکھیار دے
آمتی آں آسیں کملی والے سرکار دے

حشر بچ سانوں بچاؤیں آقا
کملی بیٹھ بچپاؤیں آقا
تیرے دیوانے بس ایہو پکار دے
آمتی آں آسیں کملی والے سرکار دے

اج میلاد ہے سونیا تیرا
وچ محفل دے پاؤ پھیرا
صدق ای پنجتن گڑی سنوار دے
آمتی آں آسیں کملی والے سرکار دے

اوہ نے نظامی رب دے پیارے
ویکھدے نے اوہ نوری نظارے
کردے میلاد جھڑے سونی سرکار دے
آمتی آں آسیں کملی والے سرکار دے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

امتی آں آسیں کملی والے سرکاروے

آنکھے	والے	ترے
دل	حوالے	تیرے
سید		الاغبیاء
شاہ		گدا
ہاتھ	باندھے	ہوئے
کرتے	ہیں	التجا
حال	دل	کھول کے
سب	رہے	ہیں
آمرا	نام	کا
اے	جب	خدا
بھیک	ہے	نور کی
ہر	لبسم	تراء
ہر	سرت	کو
غم		ہے
مقدم		تراء
روز	محشر	ہمیں
کملی	والے	پچا

ظلمتوں	سے	خدا
کے	اجالے	بجا
آمد	امروز	مصطقی
جشن	ہے	ذکر کرب
سوز	ہی سوز	ہے
نور	سرکار	ہے
وصل	درکار	ہے
کر	غنى	ہاشمی
تیرا	دربار	ہے
تو	ہے پیر	مغار
ساتھ	دو	جهان
میں ہوں	خالی سبو	سبو
بھر	سوالی	

غلام نوں ہندی عطا تیرے صدقے

غلام نوں ہندی عطا تیرے صدقے
مغکتے نوں ملدا سوا تیرے صدقے

عشق تیرا پادے گھٹ گھٹ کلاوے
عاشق نوں ملدی بقا تیرے صدقے

میں وی آکے دیکھاں نوری نظارے
بناؤے جے رب آبرا تیرے صدقے

طیبہ دی گلیاں دے کھاں نوں چھاں
مولہ جے دیوے وکھا تیرے صدقے

حشر دے دیپھاڑے جگ جان دا اے
بنخشنے گا عاصی خدا تیرے صدقے

رب اگے روئے کر کر کے سجدے
منظور ہندی دعا تیرے صدقے

مرضان نے لکیاں نظامی نوں جنیاں
دیوے، چا مولا شفا تیرے صدقے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

غلام نوں ہندی عطا تیرے صدقے

خدا سن رہا ہے صدا تیرے صدقے
 حسن مجتبی کی عطا تیرے صدقے

زیلِ حجا کو یوسف سے یعقوب بینا
 فنا کو ملی ہے بقاء تیرے صدقے

حسن ناتوان کو تمبا میں لائی
 ترے پاک در پہ بجا تیرے صدقے

ترے ہی سبب سے خدا کے غصب سے
 جہاں روزِ محشر پچا تیرے صدقے

ملی عرش پر نقش پا چونے کو
 دعاوں میں آؤ رسا تیرے صدقے

ترا ذکر کر کے طبیب دو عالم
 نظامی نے پائی شفاء تیرے صدقے

نپیاں دا سردار مدینے رہندا اے

نپیاں دا سردار مدینے رہندا اے
دو جگ دا مختار مدینے رہندا اے

جس سونئے نوں رب بنایا پُچھ پُچھ کے
اوہ سوہنا شاہکار مدینے رہندا اے

استھے اوستھے سب بھاراں جھدے لئی
رب دا سوہنا یار مدینے رہندا اے

رب دے گل خزانے جہدے ہتھ وچ نیں
اوہ گنجی بردار مدینے رہندا اے

صادق تے امین جناں نوں ڈشنا کہن
اوہ سوہنا کردار مدینے رہندا اے

قبر، حشر دیاں ساریاں اوکھیاں گھائیاں توں
جنے لاونا پارِ ندینے رہندا اے

کہہ نظامی عاصیاں نوں گھبراون نہ
اپنا تے جی دار مدینے رہندا اے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

نبیاں دا سردار مدینے رہندا ہے

نبیوں کا سردار مدینے والا ہے
دو عالم مختار مدینے والا ہے

جو اپنی مرضی سے بنا دست قدرت
وہ تیرا شہکار مدینے والا ہے

وجہہ بھاراں بزم یاراں عرش نشیں
باطن کا اظہار مدینے والا ہے

مال و متاعِ محزنِ ملک و ملتِ عالم
ان سب کی سرکارِ مدینے والا ہے

جس کو صادق اور امیں دشمن کہہ دیں
وہ ایسا کردارِ مدینے والا ہے

قبرو بربخِ حشر میں ناؤ امت کی
کرتا ہے جو پارِ مدینے والا ہے

عاصی ہوپ پر لاکھِ نظامی آں نبی
کا صدقہِ عم خوارِ مدینے والا ہے

بنناں ای جے یار مدد بینے والے دا

بنناں ای جے یار مدد بینے والے دا
دل وچ رکھ لے پیار مدد بینے والے دا

مر کے وی اوہ زندہ اے، پر سوندا نہیں
کیجا جو بیدار مدد بینے والے دا

شم خدا دی اوہنؤں رب نے بخشان نہیں
جہڑا اے غدار مدد بینے والے دا

نبی نہیں اُمتی بن سکے، پر ساڑے تے
احسان بڑا سرکار مدینے والے دا

خُشی منداں مینوں، سدّا، طیبہ چوں
آؤے جے اک وار مدینے والے دا

عاصیاں تائیں بخشاؤنا تے گل لاونا
ایہہ ہے کاروبار۔ بدینے والے دا

بہلوں میاں، تے شاہ منصور جئے عاشقان نوں
کہندے نے میخوار مدینے والے دا

چونہہ یاران دا یار ہے جہڑا، جنتی اے
ایہہ ہے قول قرار مدینے والے دا

لوں لوں یار نظامی میرا کہندا اے
وسدا رہے دربار مدینے والے دا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

بنناں ای جبے یار ہی بنے والے وا

اے نبیوں کے سردار شاہ مدینہ
مرا بیڑہ کر پار شاہ مدینہ

وہ مر کے بھی زندہ ہے اپنی لحد میں
جسے کر دے بیدار شاہ مدینہ

حسین ابن حیدر کے دشمن سے مولا
غضب ناک بیزار شاہ مدینہ

تراء امتی ہونا اعزازِ افضل
عطای اس پر دیدار شاہ مدینہ

کرم ہو کہ مجذوب دل میں سائے
نگاہوں سے دربار شاہ مدینہ

پڑا ہوں کرم کی توقع میں در توقع
میں ناکارہ بیکار شاہ مدینہ

کہ مصدق بہلوں منصور جامی
تو ساقی میں مئے خوار شاہ مدینہ

کرم مانگے عاصی نظر ہو ذرا سی
ترے یار کا یار شاہ مدینہ

نظامی صدائیں مدینہ بلا میں
سینیں مری سرکار شاہ مدینہ

دل میرا ایہہ کردا اے

دل میرا ایہہ کردا اے تو جاواں مدینے نوں
بنت چا اوہدے دردا اے تو جاواں مدینے نوں

جد سوہنا بکاوے گا

بن حیله وی جاوے گا

نہ غم کوئی زردا اے تو جاواں مدینے نوں

آقا لکھدے سے جاون

دن ساڑے وی بھلے آون

دل دکھڑے جردا اے تو جاواں مدینے نوں

سنجا دل دا ویڑھ اے
ڈبا عملاء دا بیڑھاے
دن تیرے نہ تردا اے گر جاؤں مدینے نوں

میرے دل نوں قرار آوے
سوہنا نال گلے لاوے
دل تڑی دا بھردا اے گر جاؤں مدینے نوں

بُت منگیاں دُعاواں نیں
پلے اتھرو تے ہانواں نیں
دن تیرے نہ سردا اے گر جاؤں مدینے نوں

دل نظامی دا، ہس دانہیں
گل دل والی دس دانہیں
بس ہانواں بھردا اے گر جاؤں مدینے نوں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

دل میرا ایسہ کردا اے

دل کہے مدینے جا زندگی کو جینے
 ڈھونڈنے نقوش پا چونے لگنے
 کاش یوں کہیں آقا
 منتظر کو لے کے آ جا مرے سفینے
 دل کہے مدینے جا
 روح سے تھی پہلو عمل فردہ دل
 کہہ رہا ہے مردہ دل زندگی سے پینے جا
 دل کہے مدینے جا
 دل قرار پا پھر بھار آ جائے
 جالیوں کو بے تابی سے لگانے سینے جا

دل کہے مدینے جا
پڑھ درود آہوں سے سن سلام راہوں سے
مخزن رسالت کے لوٹنے خزینے جا
دل کہے مدینے جا
سرد دل نظامی کا ہے تھی حرارت سے
سوزن زیارت سے زخم بھر سینے جا
دل کہے مدینے جا

کدی خواب اندر

کدی خواب اندر تے آ میرے ڈھولا
غربیاں دی قسمت جگا میرے ڈھولا

کرو اوہ نگاہوں جو جامیٰ تے ہویاں
کدی اپنا جلوہ وکھا میرے ڈھولا

خبر ساری تینوں مدینے بچ ہندیاں
تیری شان صل علے میرے ڈھولا

بڑی آس لے کے بیٹھی کدوں دی
اڈیکاں دے ہندھ تے مُکا میرے ڈھولا

مان کے نوں ہے علم تے زر دا
میرا کون تیرے ہوا میرے ڈھولا

بیٹھی ہاں لے کے پڑے چر توں آسائ
کدی پورے کر دل دے چا میرے ڈھولا

آواں مدینے تے پے جان ٹھنڈاں
نظامی نوں جھیتی مُکا میرے ڈھولا

اردو ترجمہ ☆☆☆

کدی خواب اندر

رو خواب آنکھوں میں آ کملی والے
مری سوئی قسمت جگا کملی والے

نظر بھر کے دیکھوں سفر کر کے دیکھوں
کرو ذوقِ جامی عطا کملی واپسی

خبر ہے دلوں کی ہوئی محفوظوں کی
تری شانِ صلیٰ علیٰ کمالِ والے

کرو آس پوری مٹے یاس ڈوری
 پلا جامِ جود و سخا کملی والے

مرا مان دار الاماں کملی والے
 عطا حشر میں سائبان کملی والے

مری ناؤ کا ناخدا قبلہ کعبہ
 ترے نام کا بادپاں کملی والے

نظامی کے ارمان کی جان ٹھنڈک
 جیسوں کا در آستان کملی والے

اک واری تے خواب وچ آ

اک واری تے خواب وچ آ جن سوہنیا مدینے والیا
مینوں دید تیری دا چا جن سوہنیا مدینے والیا

نوری نوری سوہنیا ایہہ تیرے دربان نیں تیرے دربان نیں
رب نے کھادنویں تیرے ای جہان نیں تیرے ای جہان نیں
جدوں عرشاں تے لیا ملا جن سوہنیا مدینے والیا

اک رات جبراںیل تیرے کوں آیا سی تیرے کوں آیا سی
 پلکاں دے دج سارا سیر کرایا سی سیر کرایا سی
 کچھ رکھیا نہیں تیرے توں لکا چن سوہنیا مدینے والیا

کائنات ساری دا توں ٹھکی مختار ایں ٹھکی مختار ایں
 نوریاں تے خاکیاں دا توں ہی سردار ایں توں ہی سردار ایں
 کہیا رب نے کوں بٹھا چن سوہنیا مدینے والیا

بے شمار میرے اتے رحمتاں نے تیریاں رحمتاں نے تیریاں
 بخشش دئیں امت نوں عرضاں نے میریاں عرضاں نے میریاں
 کر معاف نظامی دی خطا چن سوہنیا مدینے والیا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

اک واری تے خواب وح آ

اے مہتاب ہاشم
کبھی خواب میں آ
کبھی موج رقصان

ہیں دربان قدسی
کرو دور آقا

جو معراج کی شب آیا
کہا اس نے مولا
بلایا
نگاہوں سے تیری
قدم چھونے کو چھپایا
خدا نے خود کو

کہا عرش والوں نے مختار آیا
سر عرش نبیوں کا سردار آیا

خدا کا خدا کی طرف یار آیا
کہ امت کا بیڑہ لگا پار آیا

جھکا دے جبیں رحمت دو جہاں کا
نظامی خطاب پوش دربار آیا

کدی میرے خواب وچ

کدی میرے خواب وچ آ جا میرے سوہنیا
نوری نوری مکھڑا وکھا جا میرے سوہنیا

اک رات رب کہیا جا جریں توں
قدمان نوں چم آکھیں آ جا میرے سوہنیا

بیٹھے آں سجائی آقا محفل میلاد وی
نور دیاں رنگناں چڑھا جا میرے سوہنیا

جھولیاں پھیلائی بیٹھے طالب دیدار دے
ذید والی عید تے کرا جا میرے سوہنیا

ایوب انصاری و انگوں آؤ ساڑے گھر وی
ماڑیاں دی کلی پھیرا پاجا میرے سوہنیا

تیرا ایہہ نظامی نہہ ، مر جاوے سہکدا
اک واری سینے نال لا جا میرے سوہنیا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆
کدی میرے خواب اور وچ

خوابوں میں رُخ انور
قدیلیں حرم چوے

پیغامِ خدا لائے
جریلِ قدم چوے

نعلین مبارک کو
ہر اہلِ کرم چوے

جلوؤں کے گداگر کو
ایوب سا سحر بخششیں

میلاد میں آئیں یا
طیبہ کا سفر بخششیں

گھر پیٹھے زیارت ہو
دل کو وہ نظر بخششیں

ظلمت میں نظامی کو
رخسار سحر بخششیں

مدنی ماہیا

اتساں بھیا احرام ہووے

کے ورج دن گزرے مدینے ساڑی شام ہووے

سوہنا سوہنا مقام ہووے

رج رج طوف کرائ ہتھ زم زم دا جام ہووے

جاگی حسرت سینے دی

آقا ساڑی عرضی تے مہوگ جائے مدینے دی

مدینہ ازویری بیوئی

اوٹھے خاکروپاں وچ لگ جائے میری ڈیوئی

دل نئیا جو دا اے

سرکار دے بوہے توں کوئی خالی نہ مُرددا اے

آیا درتے غلامی نوں

سینے نال لائے تے دیو دید نظامی نوں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

مدینی ماہیا

دن کا احرام کہے زم زم کی طرح موتی
آنکھوں نے شام بھئے
اوپنجا ہر بام رہے کعبہ کے طوافی کے
لب پڑ ترا نام رہے
حضرت مرے سینے کی عرضی پڑ مہر آقا
لگ جائے مدینے کی
جانِ دم آدم ہو جا روپ کشوں میں ہاں
شامل تیرا خادم ہو
دل ٹوٹا کبھی جوڑا آقا نے سوالی کو
خالی نہ کبھی موزا
آیا ہوں غلامی کو آغوش میں لو آقا
دو دید نظامی کو

در پہ بلانا

در پہ بلانا رسول عربی
کرم فرمانا رسول عربی

ہم بے زر بھی آجائیں
بنے کوئی بہانا رسول عربی

مر نہ جائے دن دیکھے
تیرا دیوانہ رسول عربی

عرش بھی جس پر رشک کرے
روضہ دکھانا رسول عربی

ہم ہیں اندھروں میں بھلے ہوئے
شمع کوئی جلانا رسول عربی

ہم تیرے امتی، عاصی ہیں
ہم کو بھانا رسول عربی

لبی گھائی قبر کی ہے
ہم کو بچانا رسول عربی

حشر میں اپنی کملی میں
ہمیں بھی چھپانا رسول عربی

• غلام نظامی غلاموں کا
اسے نہ بھلانا رسول عربی

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

در پہ بلا نا

در	کبھی	بلاؤ	در
در	پھر مصطفیٰ	خدارا	در
شح	رسول کا ہوں		شح
جان	طواف عرشی		جان
عارض	کی لو چداو		عارض
ہر	آستی پکارے		ہر
عشاق	ہیں نبی کے		عشاق
محشر	رسول عربی		محشر
امت	کہے خدارا		امت
لبو	بلاو	لبو	لبو
تشنہ	زرو بھی	تشنہ	تشنہ
پروانہ	مان جاؤ	پروانہ	پروانہ
فرشی	آزماؤ	فرشی	فرشی
شح	کوئی جلاو	شح	شح
آقا	بھیں بچاؤ	آقا	آقا
منظر	نکیر پو جاؤ	منظر	منظر
کے	ابرو کا تناو	کے	کے
اک	مسکراو	اک	اک
بار		بار	بار

کدی خواب وچ ہو جاوے

کدی خواب وچ ہو جاوے نوری ملکھڑے دا نظارا
آقا من لوو خدارا آقا من لوو خدارا

دل وچ میں آس لائی ایہہ سچ میں وچھائی
آجاوہ ہن تے آقا محفل تیری سجائی
قسم خدا دی آقا دن تیرے نہیں گزارا
آقا من لوو خدارا آقا من لوو خدارا

مُھل لیکے سوہنے سوہنے تیری یاد وچ میں بھرے
بڑے پیار تھیں پروئے میں دروداں دے ایہہ بھرے
کر دیواں صدقے تیرے اس دل دا باغ سارا
آقا من لوو خدارا آقا من لوو خدارا

الم نشرح تیرا سینہ ، تیرا شہر وی مدینہ
صدقے صدیق عزز دے میرا پار کر سفینہ
جتھے انبیاء سوالی میں وی وکیچ لال دوارا
آقا من لوو خدارا آقا من لوو خدارا

نظامی وی آس والا ہن بونا کر دے ہریا
فرقت دا ویلا ہن تے جاندا نہیں میتوں جریا
سرکار ہن تے چکے قسم میری دا تارا
آقا من لوو خدارا آقا من لوو خدارا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

کدی خواب و رج ہو جاوے

نظر میں دلوں کے کھلے باب دیکھوں
تصور میں آقا ترے خواب دیکھوں

سچی یاد میں بزم احساس دیکھوں
ہوئے ذکر سے آنسو الماس دیکھوں

ترے دم سے دم ہے خدا کی قسم ہے
جبیں کو در آس کے پاس دیکھوں

تری نذر کرتے غلاموں کو دیکھوں
درودوں کے سچرے سلاموں کو دیکھوں

فدا نوری ناری جہاں تجھ پہ واری
سر آل کو بے نیاموں میں دیکھوں

الم شرح سینہ اے شاہ مدینہ
کرو پار صدقہ عمر کے سفینہ

ملا جام کوثر امامت کا جوہنی
رہی بزم اقصی میں تشنہ لبی نہ

نظامی کے خوابوں کا تعبیر چارہ
مریضان فرقہ کا دارو نظارہ

کرم پائے براق، لمسِ حقیقت
تری دھول سے چکے قسمت کا تارہ

نبیاں نوں مل گئی اے

نبیاں نوں مل گئی اے امامت حضور دی
مرسل وی من گئے نیں عظمت حضور دی

رتبہ ہے ودھ اوں وا عرش عظیم توں
جس دل نوں مل گئی اے محبت حضور دی

اہل عرب دی نے صادق حضور نوں
ویکھی اے ہر مقام تے صداقت حضور دی

چادر و چھائی ویریاں تھلے حضور نے
ایسا سلوک ایسی عادت حضور دی

رب عرش تے بملکے فرمایا آپ نوں
وتی اے بخشش ساری امت حضور دی

ہوی نظامی کوئی نہ داخل بہشت وچ
ہوی نہ جناں تکر شفاعت حضور دی

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

نبیاں نوں مل گئی اے

امام . المرسلین آئے
قدم کو ہر جبیں آئے

دل عرشِ معلیٰ پر
کبھی اس کا تکمیل آئے

زمانے ہو گئے صادق
صداقت پر یقین آئے

تری محفل سے کافر بھی
بھیشہ مطمئنیں آئے

خدا کے پاس امت کے
شفع الاجر میں آئے

نظاہی شفیع
عامہ رحمت العالمین آئے

سوہنے دے عشق بج

سوہنے دے عشق بج رواؤں رواؤں
سوہنا جے آوے تے پلکاں وچھاواں

تیرے عشق بج آقا میں سدھ بدھ گوائی
سودائیاں دئے واگ حالت بنائی
کراں جے صداواں تے جھلا سداواں
سوہنے دے عشق بج رواؤں رواؤں

اتھے تے میرا لگدا نہیں جیا
مینوں جے دکھ ہے ، تے ذکھ اک لیتا
بنال دید آقا کہتے مر نہ جاؤں
سوہنے دے عشق بج رواؤں رواؤں

مینوں جے سوہنا بگاوے مدینے
 پے جان بخندتاں میرے دی سینے
 میری حالت سورے میں وی وال واوان
 سوہنے صلی اللہ علیہ وسلم دے عشق چ رواواں رواواں

سوہنا بگاوے گا ذرا کر توں جیرا
 اوہدے در تے ہووے گا تیرا دی ڈیرا
 ہوں ایہہ منظور سب التجاویں
 سوہنے صلی اللہ علیہ وسلم دے عشق چ رواواں رواواں

کرو کرم آقا صلی اللہ علیہ وسلم ویکھو نہ خامی
 آوے نظامی کرن لئی غلامی
 تیرے در توں دوری ایہہ فریاں سزاواں
 سوہنے صلی اللہ علیہ وسلم دے عشق چ رواواں رواواں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

سوہنے دے عشق حج

رو یاد رونے رلانے کے دن ہیں
سر راہ پلکیں بچھانے کے دن ہیں

ترے عشق میں جان شمع رسالت
کہ پروانہ بننے بنانے کے دن ہیں

چہارغ سحر آو فرقت میں دل کا
رگ جان سے اٹھنے اٹھانے کے دن ہیں

منی جان پر ہے تو مرنے سے پہلے
سیجا کو دکھڑے سنانے کے دن ہیں

نگاہوں سے پینے پلانے کے دن ہیں
لکھی آگِ دل کی بجھانے کے دن ہیں

پریشانِ زلفوں کا موسم نہیں ہے
کرم سے ترے، مسکرانے کے دن ہیں

نظر سے جگر آزمائے کے دن ہیں
جبینوں کو در پہ بلاۓ کے دن ہیں

سینیں التجائیں نہ خامی پہ جائیں
غمِ دو جہاں سے بچانے کے دن ہیں

کہے یہ نظامی بصد احترامی
رخ یار چلن ہٹانے کے دن ہیں

آقا سد تو وچ طبیبہ

آقا سد تو وچ طبیبہ میں عاجز تے مسکین تائیں
دل تر سدا رہندا ہر دلیلے روپے دے نوری سین تائیں

ہن سوہنیا تیر جدا بیان دے نہیں جھلے جاندے میرے توں
دیدار دا دل نوں شوق بڑا رہ جاوے نہ میرے جیں تائیں

اک دار کرو سرکار عطا، ہن مینوں وی دیدار عطا
میں وی تے وچ جہان کھواں میں تکیا ماہ مبین تائیں

روضے توں لیکے مجرم تک جہڑی تھاں جنت دا نکلوا اے
میں چم اکھیاں نوں لا آواں، اوتحے بچھے ہوئے قالین تائیں

جناب ﷺ عین حقیقت تکیا اے اوس مج عین حقیقت نوں جا کے
مازاغ بصر قرآن کیہا اوہناں اکھیاں سرگمیں تائیں

طیبہ دے نظارے ہر دیلے کر یادِ نظامی روندا ہاں
ہن رب توں زندگی منگناں آں اک جام طہوری پین تائیں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

آقاسد نو وچ طبیبہ

جلوہ	نشین	دیکھوں
دل کا	مکین	دیکھوں

آدم	میں	نور پرور
تیری	جبین	دیکھوں

چاہے	کلیم	طور
دیکھوں	مبین	ماہ

غالیچہ عرش
تیرا

تیرے رہیں دیکھوں

آنکھوں میں تیرے در کی
خاک یقین دیکھوں

قرآن
ساقی

نظامی کا

حسین دیکھوں

نبی سوہنے مختار دی کوئی گل کرو
 نبی سوہنے مختار دی کوئی گل کرو
 نبیاں دے سردار دی کوئی گل کرو

پڑھ کے سوہنے تے درود و السلام
 آقا دے افکار دی کوئی گل کرو

رب توں بعد اے جہڑی ہستی اک عظیم
 ہاں ! او سے منشار دی کوئی گل کرو

نَحْلِي أُمَّتٌ نَّهِيْسٌ كَسَّهُ وَيْ مُوْرَّتٌ
أوْهَدَهُ گُوْهَرَتَهُ پِيَارَ دِيْ كُوْيَيْ گَلَ كَرَوْ

جَنَّهُ پَقْرَ بِنَهُ وَكَهَّاَتَهُ پِيَثَ تَهُ
اوْسَ دَهُ گَهَرَ بَارَ دِيْ كُوْيَيْ گَلَ كَرَوْ

أَدَنْ مِنْيَ رَبَ كَهِيَا سَدَ عَرَشَ تَهُ
أوْتَهُوْنَ دِيْ گَفْتَارَ دِيْ كُوْيَيْ گَلَ كَرَوْ

كَرَكَ دِيدَ فِيرَ دِيْ رَونَدَهُ رَهَ گَئَهُ
عَشَقَ دَهُ اَظْهَارَ دِيْ كُوْيَيْ گَلَ كَرَوْ

وَرَجَ جَهَانَاهَ باشَنا جَسَ شَهَرَ دِيْ
طَيِّبَهُ دِيْ مَهْكَارَ دِيْ كُوْيَيْ گَلَ كَرَوْ

سِينَهُ ٹُھَرَ جَادَهُ نَظَامَيْ سُنَ دِيَاهَ
رَوْضَهُ اَنَوارَ دِيْ كُوْيَيْ گَلَ كَرَوْ

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

نبی سو ہنے مقخار دی کوئی گل کرو

بزمِ اقصیٰ یار کی باتیں کریں
آسمان سے پار کی باتیں کریں

عظمتِ مقمار پر لاکھوں درود
بھیج کر منشہار کی باتیں کریں

امتوں کا ناخدا ہے ناؤ میں
چارہ گر غم خوار کی باتیں کریں

پیٹ پر پتھر ہہ لولاک کے
نقر کے گھر بار کی باتیں کریں

اُدن و منی رب کہے جس کو اسی
آئینہ رو یار کی باتیں کریں

بندھ رہی ہے جو زمین و عرش پر
آ اُسی دستار کی باتیں کریں

مل رہی ہے جو گلوں کو بھیک میں
نگہت سرکار کی باتیں کریں

طور سے پوچھیں نظامی نور کی
چشم سے انوار کی باتیں کریں

میں تے لکھدار رہواں گا سہرا نبی رکاردا

میں تے لکھدار رہواں گا سہرا نبی سرکار دا
ہے کرم میرے تے دوہرا تھرا نبی سرکار دا

اوے پاسے کر دتا قبلہ خدا نے وچ نماز
جھرے پاسے ہو گیا چھرا نبی سرکار دا

بن گئے صدیق عرب عثمان تے مولا علیؑ
تک لیا جہیاں نیں وی جلوہ نبی سرکار دا

بھاؤں تکیا نہیں کسے سایا میری سرکار دا
رہوے گا ساڑے سر تے سایا نبی سرکار دا

شانماں وچ بے شک بڑے آئے مرسل تے نبی
پر کے پایا ای نہیں پایا نبی سرکار دا

رب کرے وقت نزع ساڑیاں ہوئیاں تے وی
ہے دعا جاری رہوے کلمہ نبی سرکار دا

آ کے مینوں وچ قبر کہن گے منکر نکیر
اے نظامی کوئی بنا نغہ نبی سرکار دا

☆☆☆☆☆

میں تے لکھدار ہواں گا سہرا نبی رکاردا

ہر حرف نوری تار کا
سچرا درودی ہار کا

گوہر کہ انوار کا
سہرا لکھون سرکار کا

قبلہ خدا نے کر دیا
چپڑہ جدھر ہے یار کا

تیرے غلاموں کو لقب
متا ہے یارِ غار کا

سایہ نہیں رکھتا مگر
کرتا ہے سایہ پیار کا

ٹانی نہیں رونز جزا
محمود سے غم خوار کا

لب پر رہے وقت نزع
کلمہ نبی مختار کا

مکر نکروں نے سنا
نغمہ نبی سردار کا

کہتے ہیں دو عالم مجھے
شاعر نظامی یار کا

نہ تے مینوں کوئی خزینہ چاہی دا
 نہ تے مینوں کوئی خزینہ چاہی دا
 ہن تے زندگی لئی مدینہ چاہی دا

عمران کراں یا حج پر طیبہ پاک وچ
 مینوں رہنے لئی مہینہ چاہی دا

چا نہ میرے لعمن کدی وی سونہیا
 پیار ہرے دا اک سمجھنہ چاہی دا

ہور کے تھاں تے دل نہیں لگدا ہن میرا
مینوں مدینے وچ تے جینا چاہی دا

فیر مزا آوے گا مینوں جیں دا
آقا دے ہتھوں جام پینا چاہی دا

نام آوے میرا بھاویں عاماں دے وچ
شوک پورا ہن دیرینہ چاہی دا

ول نظامی نوں نہیں کرنا خبرے سخن سوال
مینوں منکن دا قریشہ چاہی دا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

نہ تے مینوں کوئی خزینہ چاہی دا

مال و دولت نہ خزینہ چاہیے
ساقی، کوثر مدینہ چاہیے

ساقیا تیری زیارت کے لیے
حج ہو یا عمرہ مہینہ چاہیے

عرش کے مہماں کہے بے دم جہاں
دم کا آدم کو گنجینہ چاہیے

دل پکارے جان طبیہ بیٹھ کر
آپ کے قدموں میں جینا چاہیے

عام کو دربار خاص الخاص میں
ہو، بھلے پاؤں کا زینہ چاہیے

ہوں سوالی پر نظامی عشق میں
بات کرنے کا، قرینہ چاہیے

ذکر خدا کراں تے میں ذکر نہی کراں

ذکر خدا کراں تے میں ذکر نہی کراں
جے نعت نہ پڑھاں تے دسو میں کی کراں

کرنی ایں اپنے عشق وع مدحت رسول دی
دل چاہوندا میرا تے میں ہر گھڑی کراں

چے نے جزوی خاک نے تکوے حضور دے
اوٹتے میں بید بید تے سجدے کئی کراں

عاشق ہزار آئے نے اپنے انداز وچ
میں وی تے گل ادب دی اوہناں جئی کراں

اکھیں میں ویکھ آیا ہاں مدینہ حضور دا
رحمت پئی وسدی اے گل میں کھری کراں

قتسمیں خدا دی سوہنیا بیٹھاں گا صبر نال
آکھے کوئی مینوں اوئے، نتے اوہنوں میں جی کراں

ملکڑا نظامی نوں وی پا دینا کتیاں وچ
ہے عرض نکڑی جئی مری میں حاضری کراں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

ذکر خدا کراں تے میں ذکر نبی کراں

میں نے کہی تو نے سنی
اُس نے پڑھی نعمتِ نبی

دھڑکن تسبیح ہے یا زن
در پر کھڑی نعمت نبی

پاؤں براق تلے اڑتی یا
گھڑی نعمت نبی

عاشق ہے یا آقا ترے
پاؤں پڑی نعمت نبی

دل کا یہ زینہ چشم تر
اتری چڑھی نعمت نبی

امت خدا ہے قسم
رحمت بڑی نعمت نبی

لقصہ نظامی حرف
دینے بڑھی نعمت نبی

ل محمدی اے طبیبہ پاک وچ دولت

ل محمدی اے طبیبہ پاک وچ دولت سُرور دی
ملدی اے عاشقان نوں سعادت سُرور دی

ہندی اے برکھا نور دی دسائ کیہ لفظاں نال
عاشق نبی دے جان دے نے فطرت سُرور دی

ہندے مدینے پاک وچ جلوے نے کیف دے
پنده کرے محسوس بے عظمت سُرور دی

لکھ دے تو جھیٹی کاتبا میرے نصیب وچ
جاگی اے سینے وچ میرے حضرت سُرور دی

کیہڑی اے چیز جیہڑی سائل نوں ملدی نہیں
جھوپی بھری ہے جاوندی سخاوت سُرور دی

اوٹھے تے ہر مراد وی بن منگیاں آ ملے
ایہہ تے کرم ہے ویکھ لو کرامت سُرور دی

سوہنے دے کولوں سوہنے نوں منگ لے نظامیا
سر نوں جھکا کے رکھ دیں نسبت سُرور دی

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

لحمدی اے طیبہ پاک و حج دولت

دولوں کی دولت سرودی طیبہ
 سعید چاہت سرودی طیبہ

نبی کے عاشق ہی جانتے ہیں
 خمار فطرت سرودی طیبہ

بلند پور جلوے خیال
 نظر کی عظمت سرودی طیبہ

رہنکن کاتب ملے ہو پوری
وصال حضرت سرودر طیبہ

بغیر حرف سوال کے ہی ہی
تری سخاوت سرودر طیبہ

مراد بر ہے دعائے مرشد
کرم کرامت سرودر طیبہ

حسینؑ اکبرؑ شفیعؑ محسنؑ
طیبہ نبیت سرودر

تے گل کیہی

مولہ میں وی آ جاندا مدینے دے ول تے گل کیہی
میریاں سدھراں دا وی نکل جاندا اک ول تے گل کیہی

میں تے دس بیٹھا ساں لوکاں نوں مدینے پاک جاون دا
لوک ڈھن گے مینوں نہ آکھاں انج یا کل تے گل کیہی

حل کیتے نے بڑے مسئلے میرے صدقہ سو بنے دا توں
ایہہ وی اک لکا جینا مسئلہ کر دیندوں حل تے گل کیہی

سُن لیتاں ایں گلاں دلاں دیاں ساریاں توں مولا
جے ایہہ وی اک نکڑی جئی سن لیندوں گل تے گل کیہ سی

مدینے پاک جاون وی گل کیتی اے خبرے کیوں بے اختیار ہنجو
جگ دے دیکھن توں پہلاں لیندوں جے ٹھل تے گل کیہ سی

بڑے چاواں نال جاندے پئے او بلاوہ جو آیا اے
مینوں وی کہندے نظمی اساؤے نال چل تے گل کیہ سی

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

تے گل کیہنی

جیں پہ بُل کی بساط کیا ہے
بنا کیں آتا تو بات کیا ہے

مدینے جاؤں گا آج گل میں
تو آج گل سے نجات کیا ہے

کنائے ابرو نہیں کے آگے
نصیر عالم کی ذات کیا ہے

سحر ہے کیا بالمقابل رُخ
موازنِ زلف رات کیا ہے

مَوْذُونَ دل بلال ہے تو
نظامی لب بے ثبات کیا ہے

سرکار تھانوں پھبدرے نیں

عزتاں والے سب القاب سرکار تھانوں پھبدرے نیں
دو جگ دے سب ادب آداب، سرکار تھانوں پھبدرے نیں

سے مہکاں محل کلیاں تھاڑے در عنبر کستوری
وچ تظییاں کھڑے گلب، سرکار تھانوں پھبدرے نیں

جزماں نقطے نجتے سب شدائیں زیماں زیماں
تھاڑی شان وچ پیش اعراب، سرکار تھانوں پھبدرے نیں

اپنے نور توں پیدا کر کے سب نبیاں توں آخر گھلیا
اوہدی حکمت والے باب، سرکار تھانوں پھبدے نہیں

دید لئی جد بُلایا سی لامکانی عرش علا تے
رکھنے پاک نعلین جناب، سرکار تھانوں پھبدے نہیں

غاراں دے وچ رو رو کے منگی اے بخشش شب اسرا
امت لئی سب اضطراب، سرکار تھانوں پھبدے نہیں

تھانوں صفاں نال بلایا ییں مُدقر کہہ کہہ کے
سب الفاظ عزت آب، سرکار تھانوں پھبدے نہیں

جبرائیل وی سمجھیا ناہی ہور نظاہی کیہہ سمجھے کوئی
اللہ دے سب راز حباب، سرکار تھانوں پھبدے نہیں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

سرکار تھانوں پھبندے نہیں

سب عزت کے القاب تے
تسلیم و رضا آداب تے

عنبہ کستوری پھول کلی^{کلی}
انگشت نیا مہتاب تے

شد و مد زیر زبر اور ہم
اسم احمد اعراب تے

کملتے ہیں تے شہر حکمت
نجف اشرف میں باب تے

کناء بوسہ یا بریں عرش
خواب ترے کم تم تلے علیین

لیے کے امت تری تری ہیں کافی
ترے اصحاب جیسے قرنی

ہیں شفاعت حاضر محمود
تے تاب بے کی سب امت

قرآن لیسیں الطارق نجم
ترے باب کیا کھلیں سدرہ پ

سرکار و یکھوئے نے

باطن دے نوروں پروردگار و یکھوئے نے
جیہڑے نبی دا ظاہر دربار و یکھوئے نے

سرکار سد لیا اے جناب نوں ایکیس وی
جاکے اوہ جناتاں دی عپنے بہار و یکھوئے نے

صدیق عمر عثمان تینوں علی دے یار
میرے نبی دے لوکیں شاہکار و یکھوئے نے

بخشش دی اک نوید آقا سناؤ سب نوں
سرکار تھاڑے دلے گھنگار و یکھوئے نے

لوکیں مدینے جاکے قسم خدا دی یارو
ہندا ظہور حق دا اظہار و یکھوئے نے

ایویں نہیں ہر کے نوں صادق امین من دے
لوکیں تے پہلے یارو کردار وکیھ دے نے

نانے دا دین تک کے کیتی نہیں اپنی پرواہ
کربل لٹا کے اپنا گھر بار وکیھ دے نے

جو جہل سخن کھلوتا تعظیم آپ دی نوں
کے دے سارے جڑ کے سردار وکیھ دے نے

ہنجواں دے لیکے تختے سراں کھڑا تختیل
عشق سخن ج ڈبے اشعار وکیھ دے نے

اپنے قلم چوں جسراں لکھدائے جو لکھاری
سرکار اوہدے دلتے بہوں پیار وکیھ دے نے

قسم خدا دی میرا ایہہ وہم نہیں نظامی
میں نعت لکھتا واں تے سرکار وکیھ دے نے

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

سرکار و بیکھڑے نے

پروردگار دیکھے
آئینہ یار دیکھے

در پہ بہار جا کے
جان بہار دیکھے

اوچ کمال دیں کا
ادوار یار دیکھے

منٹ حضور تیرے
عاصی گزار دیکھے

طیبہ حضور حق کے
جلوے ہزار دیکھے

صادق امین پر سر
کربل میں وار دیکھے

بوجہل ہو متودب
جان وقار دیکھے

ہوتے ندا تخلیل
شاعر شار دیکھے

سجدہ عفو برائے
امت گزار دیکھے

کرتے شاء نظامی
طیبہ سے یار دیکھے

محفلِ میلاد پاک

اوہ دیاں رحمتاں نے لائے آن ڈیرے اپنے گھر وچ جنے میلاد کیتا
 کملی والے محبوب دے عشق اندر اسیں دل دا گلشن آباد کیتا
 اوہنوں کدے وی کمی نیں آسکدی میرے آقا نوں جنے وی یاد کیتا
 کملی والے محبوب دا ذکر کر کے اسماں اپنا دل ہے شاد کیتا

کملی والے دے پاک میلاد دیاں آج خوشیاں ہر انسان کردا اے
 سایہ اپنیاں خاص رحمتاں دا گنہگاراں تے آپ رحمان کردا اے
 کائنات آج خوشیاں منارہی اے رب بخشش دے پیدا سامان کردا اے
 اے نظامی محفل پاک سن کے اپنے دل وچ غمی شیطان کردا اے

علم ہر شے دا سونے نوں رب دتا وہو بکل شیئی علیم کہہ کے
 پھر دی ویکھ تو پورا نیں بھیت دتا حضرت موسیٰ نوں پیارے کلیم کہہ کے
 شکل وچ محمد دی گھلیا اے اتے بلایا اے نور قدیم کہہ کے
 نظامی اوسی شان کی کیہہ لکھے جنوں رب سدے روف الرحیم کہہ کے

گنہگاراں لئی بنیا بہار ہو یا اے کملی والیا حسن و جمال تیرا
 تیرے نور دا پاک جمال تک کے ہو گیا سی جبشی بلال تیرا
 کئی ترسدے گئے جہان اتوں کھیاں مرکے پایا وصال تیرا
 اوہ تے تاج سکندر نوں تکدے نیں جہڑے ویکھ دے جاہ جلال تیرا

جہڑے دل وچ بھورا اے عشق اوہدا کملی والے نوں نور تسلیم کردا اے
 اللہ والیاں دے لڑاگ جاندا اے اوہدی ہر کوئی بڑی تعظیم کردا اے
 جہڑا بشر بشر دی رٹ لاوندا اے اوہدا فیصلہ رب کریم دا اے
 نظامی بخدا بنائے اوں تینیں سارے جگ دی خشکی تقسیم کردا اے

اپنے گھر وچ اساں میلاد کیجا سونی محفل سجائی سرور آیا
 کملی والے محبوب دے عشق اندر کیتی مدح سرائی سرور آیا
 نعمت خواناں میرے محبوب والی جدوں نعمت سنائی سرور آیا
 نظامی آقا دے آون دی خوشی اندر ونڈی اساں مشھائی سرور آیا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

محفلِ میلاد پاک

دشست	میلاد	میں	خیمه	زن	رمتیں
عشق	احمد	میں	سایہ	گلن	رمتیں
تو	خدا	کے	میں	تیرے	گرا
نور	غار	حراء	پنچین		

بہار طور کلیم تجھ سے
 اسیگر گیسو اویں قرنی
 مثالی ہڑ ہے کسی نے پایا
 مری نظر میں بروز محشر

قرار دل ہے جمال تیرا
 گرفتہ دل ہے بلاں تیرا
 شہید ہو کے وصال تیرا
 خدا کا جاہ و جلال تیرا

آنکھوں نے منور عالم میں دم سے تیرے آدم دیکھا
 عشقِ نبی بے حکم خدا ہر سر تسلیمِ خم دیکھا
 تا عرشِ معلیٰ سدرہ نے نور اور بشر باہم دیکھا
 مغضوب کبھی نادم دیکھا نجدی کو نظامی دوزخ نے

کیف و سرودِ ان سے بزم درودِ ان سے
 پروانے اور شمع آدم میں نورِ ان کا
 حکم سجودِ ان سے حنخ شکرِ نظامی
 بے حد حدودِ ان سے صابر کا نورِ ان سے
 ان کا ظہورِ ان سے قرآن میں نظامی
 شان غفورِ ان سے

رباعیاں

ایہہ تاہنگ میری دیکھاں سبز گنبد ار بس ساڑی طیبہ لینڈ ہوئے
اوہ وی گھڑی آوے چدوں روپے اُتے ہتھ بخ غلام شینڈ ہوئے
ایندہ (end) ہوئے نہ کرم نوازیاں داتے عطا اوہدی اینڈ اینڈ ہوئے
نظامی کے سفارش دی لوڑ ناہیں سائیں ہر عرضی بائی پینڈ ہوئے

اشیش بنے اجمیر تے لا ہور دیکھو طیبہ پاک وچ بنیا اے ہیڈ اوتحے
جنکشن وچ بغداد ابے رحمتاں دا کملنے والے بنایا اے شہید اوتحے
اپی بولو نہ در حضور ﷺ اُتے بقی ادب دی مل دی اے ریڈ اوتحے
نظامی دسنے دی کوئی لوڑ نا میں گل پنچ جاندی اے ٹو زیڈ اوتحے

آن فٹ ملاں توں ایں دین اندر فرا دیکھتے سعی اپنی ہشری نوں
بن جا در حضور دا توں منگتا لے کے کیپہ کرناں توں ہشری نوں
اوتحے بہہ جا جھولی نوں اڈ کے تے کی کرناں ایں کے انڈہری نوں
گل من نظامی دی آچھتی الیں چکی پھر نہ کے رجھری نوں

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

☆.....O.....☆

حضرت رہے کبھی نہ
 بن طاعر مدینہ
 دیکھوں گا بنز گنبد
 میں زائر مدینہ
 تو کریم دو جہاں کا
 میں شاعر مدینہ
 محو طاف تیرے
 سب دائرے مدینہ
 کہتا پھرے نظاری
 دل ہائے رے مدینہ

لاہور نظر تیری اجیر سحر تیری
 اس سحر حقیقت میں بغداد لہر تیری
 دل ڈر کے لب نہ کھولے من میری بنا بولے
 ہے دھوم زمانے میں اے صاحب در تیری

خوش ہو کے نبی سے افسر دو
 مانگو عقیٰ دنیا مددو
 آقا سے کہو ظلمت کی جگہ
 شیر کا در قلب رڑ دو

جدوں عربی تکنینے دی گل کریئے

دل خشی دے نال چمک اُٹھے جدوں عربی تکنینے دی گل کریئے
 روپنیدا سونہنے دے عشق اندر جدوں اوہدے سفینے دی گل کریئے
 ہوجاندی حالت ہور ایہدی جد حج دے مہینے دی گل کریئے
 کہوے یار نظامی سب چھڈو آؤ سونہنے مدینے دی گل کریئے

ایسا کرم کیتا کملی دا لڑے نے نعت کہن اُتے مینوں لا دتا
 میں ساں مھٹکیا ہو یا وع رہواں سدھے راہ اُتے مینوں پا دتا
 نالے آکھیا میریاں لکھ نعتاں میرے ذہن نوں پاک فرمادتا
 مینوں عشق نظامی عطا کر کے فرق دوئی دا سارا معا دتا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆
جدوں عربی نگینے دی گل کریئے

پات کر مدینے کی
عرب کے نگینے کی

نحر چشم میں دل کے
ڈوبتے سفینے کی

زاروں کے متلاشی
وصل کے مہینے کی

فکھتیں میں ہواں میں
آپ کے پینے کی

رہنمائی طبیبہ سے
نعت میں نبی نے کی

حرفو سخج میں تشریع
اپنی آپ ہی نے کی

آرزو میں مرنے کی
آرزو میں جینے کی

ل والا تمنا
مصطفی سے پینے کی

منقبت مولا علی شیر خدا

بطرز بجن پیارا ملے کوئی دکھ پھولیے

علیؑ دا نعره جس ویلے کوئی لاوندا
ہر اک دکھڑا اوہنؤں ہے بھل جاؤندما

نیا سارے جگ خدا دے شیر نوں
فاتح خیر، حیدر اوں دلیر نوں
پھر کے بانبھہ اوہ رب دے نال ملاوندا
علیؑ دا نعره جس ویلے کوئی لاوندا

مولہ علیؑ نوں شانان، ملیاں خوب نیں
ایویں تے نہیں مولا دے محبوب نیں
شہر علم دا در علیؑ کھلاوندا
علیؑ دا نعره جس ویلے کوئی لاوندا

کل ولا بیان والا سرتے تاج اے
 پیر علیؒ دی ہر ہر پاسے واج اے
 پیر علیؒ ہے ڈبیان بنے لاوندا
 علیؒ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا

فاقت کر دے اُنج سخنی سلطان نے
 رب نے لائے نانویں دو جہاں نے
 منگتا آپ دا باوشاہی ورتاوندا
 علیؒ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا

کملی والا خود جھدے نال پیار کرے
 اپنی الفت والا رب اظہار کرے
 اللہ دی تکوار علیؒ کہلاوندا
 علیؒ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا

پیار نظامی علیؒ دی دسائی شان اے کیہہ
 آون والیاں تائیں کردا دان اے کیہہ
 قطرہ منگے دریا جھوٹی پاؤندما
 علیؒ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا

☆☆☆ اردو ترجمہ ☆☆☆

منقبت مولا علی شیر خدا

غُم سے کرتا بڑی نُرہ
 جیدری تو ہے شیر خدا اے نبی کے وصی
 بکر خدا آشنا فاتح خبری

اُن گنت، مرتضیٰ
 شیر احمد، علیہ

سر گنگوں هر دلی
 تیرا شبیر ہے
 حرفاً توصیف کا
 ناؤ کو نہ رہے

کرنا فاقہ کشی
جس کے سلطان گدا
کرتا شاہی عطا

تراء قاب
زوال فقار

علیٰ تو قوسین
خدا

صدقة مرتضیٰ
در سے دریا عطا

پاگوں قطرہ تو ہو

رمضان پیارا تو چلیا

مومن پئے زاریاں کر دے نے رمضان پیارا تو چلیا
گنہگاراں تے سیاہ کاراں دی بخش دا سہارا تو چلیا

عاشق دے دل نوں کھج پیندی سونہہ رب دی ایہدے جاون تے
بیڑی نوں اپنے دل کر کے ویکھو آپ کنارا تو چلیا

مورکھ کی جانے شان ایہدی کر سکدا نیں پہچان ایہدی
مورکھ تے ہو آزاد گیا مومن دا گزارا تو چلیا

نہیں بھلنا تراویح دا پڑھنا نہیں بھلنی سحری افطاری
ہر پاسے عجب اک خوشیاں دا ایہہ لے کے نظارا فر چلیا

من رجیا نیں ابھے تیرے توں گل سن لئے جاون واٹریا
اج لے کے رحمتاں برکتاں دا سامان توں سارا فر چلیا

ایس آونا نظامی سال پچھوں ایہدی خدمت فیر نصیب ہوئے
اینوں نال خوشی دے کر ودیا اللہ دا پیارا فر چلیا

☆☆☆
رمضان پیار اور چلیا

سر پر فرقہ کو تان چلا
ابن رحمت رمضان چلا

عزت میں کبھی نہ ہو پھر سے
آنے کے لیے مہمان چلا

رمضان کا موسم جاتے ہی
دل میں سخنے شیطان چلا

افمار و سحر قرآن سنا
محن کر کے احسان چلا

واپس طبیعتِ جانے والا
رحمت برکت کر دان چلا

ملنے کا نظامی رمضان سے
ہو پیدا پھر ارمان چلا

گر نام ان کا غذ پہ لکھوں

گر نام ان کا غذ پہ لکھوں
کاغذ زمیں پر گر جائے گا

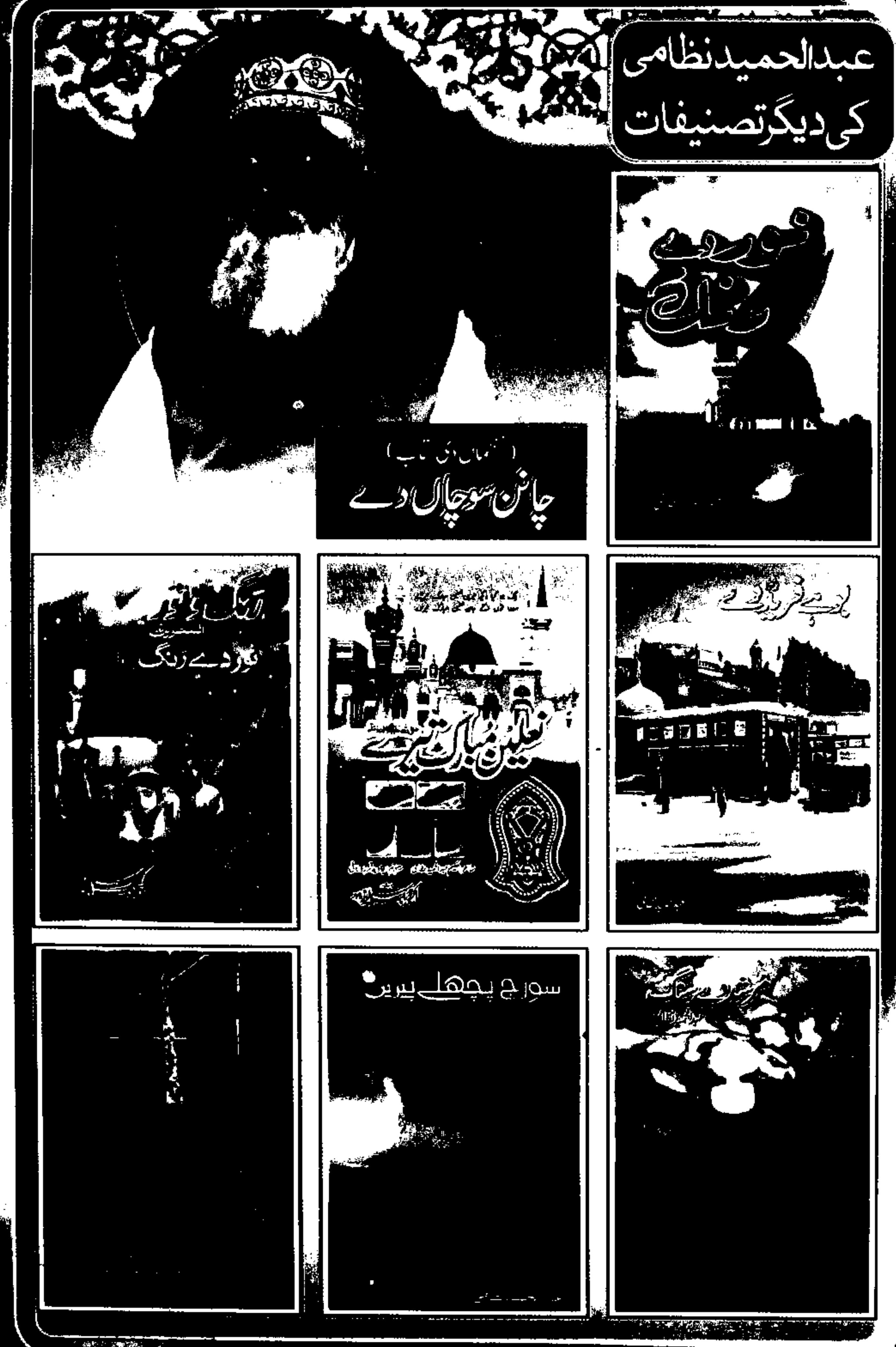
لکھوں اگر ابہ باراں پہ
ابہ بھی زمین پر بکھر جائے گا

لکھتا ہوں خوبصورت علی
روح میں میری اتر جائے گا
.....
.....

.....
.....

Marfat.com

عبدالحمید نظامی
کی دیگر تصنیفات

کلکٹر مسٹر